

Umowa:
1106/02/09

Tom:
1/1106-02-09/PO/III

**Nazwa opracowania: Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego
 pn. „BOROWINY”
 dla terenów w granicach administracyjnych miasta Ustka**

PROGNOZA
Oddziaływania na środowisko projektu miejscowego
planu zagospodarowania przestrzennego

Inwestor: Urząd Miasta Ustka
 76-270 Ustka ul. Ks. Kard. Wyszyńskiego 3

Autor opracowania: mgr inż. Witold Bystrzanowski
 biegły z listy Ministra Ochrony Środowiska
 Zasobów Naturalnych i Leśnictwa
 w zakresie sporządzania prognoz skutków
 ustaleń planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko
 (świadcstwo nr 0225 z dn. 31.12.1998 r.)
 biegły z listy Wojewody Pomorskiego
 świad. Nr 031 z dn. 28.07.2000 r

Gdańsk – marzec – 2013 r.

SPIS TREŚCI:

1.0. Wstęp.....	str.3
1.1 Przedmiot opracowania	str.3
1.2 Podstawa prawna	str.3
1.3 Cel i zakres opracowania	str.3
1.4 Dokumenty uwzględnione przy sporządzaniu prognozy	str.4
1.5 Informacje o zawartości prognozy	str.4
1.6 Powiązania projektu planu z innymi dokumentami	str.4
1.7 Przyjęte założenia i metody stosowane przy sporządzaniu prognozy	str.5
2.0. Lokalizacja przedmiotu opracowania	str.5
3.0. Charakterystyka stanu środowiska, źródła antropizacji, uwarunkowania ekofizjograficzne	str.6
4.0. Potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji planu	str.20
5.0. Ustalenia projektu miejscowego planu	str.20
6.0. Istotne problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji planu	str.24
7.0. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia planu	str.27
8.0. Określenie i ocena skutków dla środowiska wynikających z projektowanego przeznaczenia terenu oraz skutków realizacji ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska:..	str.27
8.1 Wpływ na różnorodność biologiczną	str.27
8.2 Wpływ na ludzi	str.28
8.3 Wpływ na świat roślin i zwierząt	str.28
8.4 Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne	str.29
8.5 Wpływ na powietrze i klimat akustyczny	str.29
8.6 Wpływ na powierzchnię ziemi, gleby	str.29
8.7 Wpływ na walory krajobrazowo-przyrodnicze	str.29
8.8 Wpływ na klimat	str.29
8.9 Wpływ na zasoby naturalne.....	str.29
8.10 Wpływ na zabytki i wartości kulturowe	str.30
8.11 Wpływ na dobra materialne	str.30
9.0. Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych i innych ustaleń zawartych w planie..	str.30
10.0. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w planie	str.30
11.0. Rozwiązania eliminujące lub ograniczające prognozowane negatywne oddziaływanie na środowisko	str.31
12.0. Informacje o transgranicznym oddziaływaniu, ryzyko wystąpienia poważnych awarii.	str.31
13.0. Propozycja monitoringu środowiska	str.31
14.0. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	str.34
15.0. Podsumowanie i wnioski.....	str.34
16.0. Podsumowanie na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.)	str.35

Spis załączników:

1. Uchwała Rady Miasta Ustka Nr XIX/151/2008 z dn. 29.04.2008r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pn. „Borowiny” dla terenów w granicach administracyjnych miasta Ustka.
2. Uchwała Rady Miasta Ustka Nr XXVIII/305/2009 z dn. 24.09.2009r. w sprawie zmiany uchwały Nr XIX/151/2008 Rady Miasta Ustka z dn. 29.04.2008r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pn. „Borowiny” dla terenów w granicach administracyjnych miasta Ustka.
3. Rysunek planu, skala 1:4000 wraz z wrysem ze „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ustka”
4. Środowisko przyrodnicze i ekofizjografia, skala 1:4000

1. Wstęp

Projekty planów zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008r o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.), są dokumentami wymagającymi przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest też wymagane w przypadku wprowadzania zmian do już przyjętego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 50 w/w ustawy).

Organ opracowujący projekt planu zagospodarowania przestrzennego sporządza prognozę oddziaływania na środowisko, po uprzednim uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska i Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym zakresu i stopnia szczegółowości informacji w niej wymaganych.

W ramach procedury oceny strategicznej projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego organ opracowujący projekt planu poddaje ten projekt wraz z prognozą oddziaływania na środowisko opiniowaniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego.

1.1 Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko sporządzona dla „Projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pn. „Borowiny” dla terenów w granicach administracyjnych miasta Ustka”.

1.2 Postawa prawna

Podstawę prawną opracowania prognozy stanowi Ustawa z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. nr 199, poz. 1227 ze zm.) w związku z ustawą z dnia 27 marca 2003r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn. Dz. U. z 2012r. poz. 647.)

Co do zasady zakres informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko określony jest w art. 51 ust 2 w/w ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.).

Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z:

- Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gdańsku – pismo znak RDOŚ-22-PN.II-7041-15-138/09/ap z dnia 29.12.2009r oraz RDOŚ-22-PN.II-7041-15-12/09/jz z dnia 17.03.2009r
- Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Słupsku – pismo znak O.I.SZNS/01/86/09/2010/23 z dnia 5.01.2010r oraz O.I.SZNS/01/08/2009/668 z dnia 4.03.2010r

Zakres prognozy wraz z niezbędną dokumentacją został udostępniony społeczeństwu do zapoznania się w terminie od 19.01.r. do 10.02.2010r.

1.3 Cel i zakres opracowania

Prognoza oddziaływania na środowisko sporządzana na etapie opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu określenie skutków środowiskowo-przestrzennych, wynikających z realizacji przyjętych zamierzeń planistyczno-inwestycyjnych wraz z określeniem sposobu łagodzenia niekorzystnych oddziaływań. Ponadto celem prognozy jest: określenie podstawowych uwarunkowań środowiskowo-przestrzennych tych zamierzeń oraz określenie charakteru, znaczenia i zasięgu potencjalnych oddziaływań przyrodniczych, przestrzennych i krajobrazowych związanych z realizacją i funkcjonowaniem projektowanych inwestycji.

Zakres niniejszej prognozy obejmuje m.in.:

- ⇒ charakterystykę środowiska przyrodniczego w rejonie opracowania, z uwzględnieniem poszczególnych jego elementów jak: powietrze atmosferyczne, powierzchnia ziemi wraz z glebą, wody powierzchniowe i podziemne, klimat, świat roślinny, krajobraz i ludzi,
- ⇒ określenie i ocenę skutków dla środowiska, wynikających z projektowanego przeznaczenia terenu, w tym ryzyko wystąpienia tzw. poważnych awarii,
- ⇒ określenie skutków wpływu realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska, jak: powietrze, powierzchnia ziemi łącznie z glebą, klimat, wody powierzchniowe i podziemne, florę i faunę, krajobraz oraz ludzi
- ⇒ charakterystykę rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne wpływy na środowisko, wynikające z realizacji zapisów przewidzianych w planie.

1.4 Informacje o zawartości prognozy

Niniejsza prognoza zawiera informacje ogólne o Gminie Miejskiej Ustka, charakterystykę terenu objętego opracowaniem, metody zastosowane przy opracowaniu prognozy, ocenę oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko, rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu, propozycja monitoringu oraz podsumowanie i wnioski.

1.5 Dokumenty uwzględnione przy sporządzaniu prognozy

- ⇒ Mapy glebowo – rolnicze,
- ⇒ Mapy ewidencyjne
- ⇒ Mapy topograficzne,
- ⇒ Opracowanie ekofizjograficzne dla potrzeb projektu planu
- ⇒ Ustawy, rozporządzenia właściwe dla danego tematu.
- ⇒ Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Ustka
- ⇒ Wnioski i uwagi organów uzgadniających projekt planu
- ⇒ Strategia rozwoju miasta Ustka do roku 2020
- ⇒ Program ochrony środowiska powiatu słupskiego
- ⇒ Studium ekofizjograficzne województwa pomorskiego, Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego, 2006r
- ⇒ Raport o stanie środowiska województwa pomorskiego w 2008r, WIOŚ Gdańsk, 2009r
- ⇒ Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego
- ⇒ Dokumentacja szczegółowa złoża borowiny „Ustka”, 1979r
- ⇒ Dokumentacja geologiczna w kat. „B” złoża torfu leczniczego (borowiny) „Ustka”, 1998r
- ⇒ Wniosek o utworzenie obszaru górniczego i terenu górniczego „Ustka I” (dla złoża torfu leczniczego borowiny), 1990r
- ⇒ Ocena geologiczna złoża borowiny „Ustka”, 2008r
- ⇒ Plan ruchu Odkrywkowego Zakładu Górniczego „Uzdrowski Zakład Górniczy Ustka”

1.6 Powiązania projektu planu z innymi dokumentami

Zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn. Dz. U. z 2012r. poz. 647.) polityka przestrzenna gminy określana jest w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”, które sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy. Ustalenia Studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

Przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje obszary oznaczone w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Ustka uchwalonego Uchwałą Rady Miasta Ustka Nr VI/23/2001 z dn. 28.06.2001r., jako:

- złoża torfu leczniczego borowiny do ewentualnej eksploatacji
- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z drobnymi usługami
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z drobnymi usługami

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy obszaru, którego północną część stanowią tereny złoża torfu leczniczego (borowiny) oraz wąski pas lasu, pozostały teren to zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i jednorodzinna z usługami. Cały obszar planu położony jest w granicach terenu i obszaru górniczego „Ustka I” dla złoża torfów leczniczych ustanowionego decyzją MOŚZNiL znak GOWp/44/92/93 z dnia 30.12.1992r. oraz w granicach terenu i obszaru górniczego „Ustka” dla złoża wód leczniczych ustanowionego decyzją MOŚZNiL znak GOWp/45/92/93 z dnia 30.12.1992r.

Obszar planu położony jest w granicach stref „A” i „B” ochrony uzdrowskiej Uzdrowska Ustka oraz w granicach pasa ochronnego brzegu morskiego.

1.7 Przyjęte założenia i metody stosowane przy sporządzaniu prognozy

Dla potrzeb przedmiotowej prognozy przyjęto następujące założenia:

- ⇒ aktualny stan środowiska przyrodniczego i sposób zagospodarowania terenu jest stanem odniesienia,
- ⇒ zmiana sposobu zagospodarowania terenu powoduje różnicowanie się ustalonych wpływów na środowisko przyrodnicze.

W niniejszej prognozie zastosowano metodę prostego prognozowania wynikowego, polegającego na ocenie projektowanych ustaleń SUIKZP i analizie możliwego wpływu tych ustaleń na środowisko przyrodnicze i zdrowie ludzi.

2. Lokalizacja przedmiotu opracowania

Miasto Ustka leży w Polsce północnej, na północno zachodnim skraju woj. pomorskiego, w powiecie słupskim, przy ujściu rzeki Słupi do Morza Bałtyckiego.

Miasto Ustka położone jest na środkowym wybrzeżu Bałtyku (Pobrzeże Południowobałtyckie), przy granicy z woj. zachodniopomorskim, w centralnej części mezoregionu fizycznogeograficznego Wybrzeże Słowińskie.

Krajobraz miasta jest urozmaicony. Wzdłuż brzegu Bałtyku ciągnie się pas piaszczystej plaży z wydmywnymi wzniesieniami, dochodzącymi w zachodniej części miasta do szerokości 100 – 150 m i wysokości 18 – 20 m npm. We wschodniej części występuje niszczony brzeg klifowy. Za wydmywnymi rozciągają się płaskie równiny urozmaicone w części wschodniej miasta torfowiskami (borowiny). Całość przecina szeroka i płaska dolina rzeki Słupi, tworząca liczne malownicze zakola w południowo-zachodniej części miasta.

Miasto Ustka graniczy z gminą Ustka. Gmina Ustka natomiast graniczy od południa z gminą Słupsk, od zachodu - z gminą Postomino (woj. zachodniopomorskie), od wschodu - z gminą Smołdzino, od północy z Morzem Bałtyckim (ok. 20km brzegu) i miastem Ustka.

Struktura przestrzenna miasta jest silnie uwarunkowana przyrodniczo, z dużą ilością progów rozwojowych (las, obszary chronione, tereny nadmorskie, rzeka, złoża chronione, tereny wrażliwe lub mniej korzystne fizjograficznie dla zabudowy). Powierzchnia gruntów ogółem wynosi 10,19 km². Lasy zajmują ok. 48% ogólnej powierzchni, tereny zurbanizowane ok. 31 %, grunty rolne stanowiące naturalną rezerwę rozwojową - tylko ok. 15%. Ogółem tereny niezabudowane (rolne, nieużytki itp.) stanowią ok. 20% powierzchni miasta - ok. 202 ha. Użytki rolne nie są wykorzystywane rolniczo i stanowią potencjalną rezerwę terenową pod rozwój funkcji miastotwórczych oraz uzdrowsko - rekreacyjnych. Wśród gruntów zabudowanych stosunkowo duży obszar zajmuje zabudowa służąca wypoczynkowi. Miasto ma wyraźny strefowy układ funkcji, uwarunkowany również historycznie oraz

wyraźny podział na części zachodnią i wschodnią - rzeka Słupia stanowi istotną barierę ograniczającą możliwości integracji przestrzennej. Słabe są powiązania komunikacyjne obu części - brak mostów. Struktura miasta jest zwarta, większość terenów zainwestowanych mieści się w promieniu 1,5-2 km, ma wyraźną kompozycję, uwarunkowaną przyrodniczo i historycznie.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy obszaru położonego w północno-wschodniej części miasta, przy granicy administracyjnej gminy i miasta Ustka. Plan obejmuje swym zasięgiem teren złoża borowiny (część znajdującą się w miasta Ustka) wraz z jego bliskim otoczeniem.

Obszar planu położony jest w granicach terenu i obszaru górniczego „Ustka I” dla złoża torfów leczniczych ustanowionego decyzją MOŚZNiL GOWp/44/92/93 z dnia 30.12.1992r. oraz w granicach terenu i obszaru górniczego „Ustka” dla złoża wód leczniczych ustanowionego decyzją MOŚZNiL GOWp/45/92/93 z dnia 30.12.1992r.

Ponadto obszar planu położony jest w granicach strefy „B” ochrony uzdrowiskowej Uzdrowiska Ustka oraz w granicach pasa ochronnego brzegu morskiego.

3. Charakterystyka stanu środowiska, źródła antropizacji, uwarunkowania ekofizjograficzne

Ustka charakteryzuje się bardzo wysokimi walorami środowiska przyrodniczego, co stanowi główną podstawę jej rozwoju jako uzdrowiska i nadmorskiego miasta wypoczynkowego. Położenie nadmorskie jest też podstawą głównych funkcji gospodarczych miasta - gospodarki morskiej, rybołówstwa. W granicach administracyjnych miasta przeważają tereny o korzystnych warunkach fizjograficznych, w powierzchni miasta bardzo duży udział mają lasy. Strefa nadmorska jest bardzo atrakcyjna krajobrazowo, znacznie zróżnicowana fizjograficznie, w bezpośrednim sąsiedztwie miasta znajdują się cenne obszary przyrodnicze - tworzące lokalny i regionalny system ekologiczny, wzbogacające i regenerujące zurbanizowane środowisko miejskie.

Klimat, środowisko przyrodnicze, wody mineralne i borowiny to kolejne atuty miasta-uzdrowiska. Potencjał rekreacyjny miasta jest bardzo wysoki, w mieście wśród terenów zainwestowanych występuje sporo wartościowych zespołów zieleni – parki miejskie, zieleń przyuliczna w starej części miasta.

Stan środowiska jest dość dobry, stale poprawia się stan powietrza atmosferycznego. Miasto jest bardzo dobrze wyposażone w sieci inżynierskiego uzbrojenia terenu, niemal wszystkie tereny zurbanizowane są włączone do sieci kanalizacji sanitarnej, dość dobrze funkcjonuje system gospodarki odpadami, możliwości rozwojowe scentralizowanego systemu zasilania w ciepło są duże i nie w pełni wykorzystane.

Miasto Ustka posiada bardzo wysoki potencjał, jeżeli chodzi o możliwość rozwoju uzdrowiska i pełnienia funkcji ekologicznego miasta województwa pomorskiego. Z drugiej strony nasilające się uwarunkowania, związane z negatywnym wpływem działalności człowieka na środowisko, sprawiają, że zielony krajobraz miasta jest wyjątkowo wrażliwy na zanieczyszczenia, w związku z tym łatwo zakłócić jego równowagę biologiczną.

Walory uzdrowiskowe Ustki oparte są o warunki klimatyczne oraz złoża surowców leczniczych – borowiny i wody mineralnej. Dla złóż tych ustanowiono tereny górnicze „Ustka” i „Ustka I”. Uzdrowisko działa jako statutowe, ustanowiono na terenie miasta obszary ochronne – tzw. strefy uzdrowiskowe A,B,C. Dla terenów górniczych występujących na obszarze miasta Ustka zapisano w opracowaniach regionalnych postulat rezerwowania ich na cele eksploatacji i ochrony przed wprowadzeniem innych funkcji.

STAN INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Zaopatrzenie w wodę – Miasto Ustka jest zaopatrywane w wodę z komunalnych ujęć wód podziemnych "Rybacka" i "Marynarki Polskiej", zlokalizowanych w obrębie granic administracyjnych. Podstawowym ujęciem dla miasta jest ujęcie "Rybacka". Własne ujęcia wód podziemnych posiadają dwa duże zakłady przemysłowe (PPIUR "Korab", Stocznia "Ustka"), niektóre ośrodki wczasowo-

sanatoryjne, jednostki Wojska Polskiego. Największe ujęcie (poza ujęciami komunalnymi miasta Ustki, zlokalizowane jest na terenie Centrum Szkolenia Marynarki Wojennej w Lędowie (gmina Ustka). Miasto posiada dobrze wykształconą sieć wodociagową, pozwalającą na zaopatrywanie w wodę z wodociągu komunalnego ok. 100% ludności miasta. Zasoby wód podziemnych, istniejących ujęć, określone w obowiązującym pozwoleniu wodno prawnym, pozwalają na pobór ok. 9700 m³/d, oznacza to możliwość wzrostu poboru wody w maksymalnej dobie, w stosunku do obecnego, o ok. 30 %. Jakość wody dostarczanej w chwili obecnej, odbiorcom z miejskiej sieci wodociągowej jest zadowalająca.

W wyniku realizacji ustaleń niniejszego planu przewiduje się nieznaczny wzrost zapotrzebowania na wodę, o ok. 1-2 m³/dobę, spowodowany zużyciem wody do celów socjalno-bytowych dla pracowników kopalni.

Odprowadzenie ścieków sanitarnych i deszczowych– Miasto Ustka posiada rozdzielczy system kanalizacyjny, tj. odrębny system kanalizacji sanitarnej i kanalizacji deszczowej. Dotyczy to głównie wschodniej części miasta, z której wody opadowe odprowadzane są do rzeki Słupi systemem krytych kanałów. Brak natomiast zorganizowanego w taki sam sposób spływu, ścieków opadowych z zachodnich obszarów miasta. Około 85,0 % powierzchni miasta objęte jest siecią kanalizacji sanitarnej. Korzysta z niej ok. 97,0 % ogółu mieszkańców. Stan techniczny sieci jest zadowalający. W 2009r zakończona została modernizacja oczyszczalni ścieków w Ustce, która obecnie może przyjąć do 10 tys. m³ ścieków na dobę.

Wody deszczowe z terenu miasta odprowadzane są do rzeki Słupi i kanału portowego w następujący sposób: ze wschodniej części miasta – odrębną, dobrze rozwiniętą, siecią kanalizacji deszczowej, (kanały zamknięte); główny kolektor deszczowy, ujmuje również wody Przewłockiej Strugi, w zachodniej części miasta, praktycznie nie ma kanalizacji deszczowej; wody opadowe odpływają częściowo rowami otwartymi, częściowo kanalizacją sanitarną lub spływem powierzchniowym wzdłuż ul. Darłowskiej; w sposób uregulowany, wody deszczowe odprowadzane są z większości terenów przemysłowo-portowych zachodniej Ustki; główny kolektor deszczowy Stoczni "Ustka" ujmuje także wody ciekę, do którego odprowadzane są wody opadowe z terenu Bazy Paliw CPN oraz ścieki bytowo – gospodarcze i wody opadowe z jednostki wojskowej.

Wzrost ścieków spowodowany realizacją niniejszego planu będzie nieznaczny i nie będzie miał wpływu na wzrost odprowadzanych ścieków w gminie.

Zaopatrzenie w ciepło – Zaopatrzenie w ciepło miasta realizowane jest poprzez: scentralizowany system miejski, zasilany z ciepłowni rejonowej KR – 1; scentralizowany system zakładowy, Stoczni "Ustka" zasilany z kotłowni i współpracujący z systemem miejskim; kotłownie PP i UR "Korab" i SPRM "Łosoś", pracujące wyłącznie na potrzeby zakładów; lokalne układy zasilane z kotłowni wbudowanych, zasilające budynki mieszkalne, usługowe, sanatoria i domy wypoczynkowe, drobny przemysł itp.; indywidualne źródła ciepła w budynkach, obsługujące poszczególne mieszkania.

Około 85 % energii cieplnej uzyskuje się przez spalanie paliw stałych, ok. 15 % z gazu i paliw płynnych (w śladowych ilościach). Sytuacja ta oraz wysoki udział źródeł indywidualnych, stanowiących główne źródło zanieczyszczeń powietrza, wpływa niekorzystnie na stan aerosanitarny miasta. Istotne ograniczenie zmiany tego stanu, stanowi zbyt mała przepustowość istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia, limitująca zwiększenie udziału gazu w procesie wytwarzania energii cieplnej.

Zaopatrzenie w gaz – Miasto zasilane jest w gaz ziemny zaazotowany gazociągiem wysokiego ciśnienia Koszalin – Sławno – Słupsk – Ustka. Dostarczany gaz charakteryzuje się niższą wartością opałową niż gaz ziemny wysokometanowy. Większość wschodniej części miasta, objęta jest zasięgiem sieci gazowej. Nie obejmuje ona znacznej części terenów Ustki - Zachód, rejonu ul. Wczasowej oraz osiedla Przewłoką (gmina Ustka). Z gazu korzysta wysoki odsetek ludności (ok. 95,0 %). Gaz ziemny wykorzystywany jest przede wszystkim w gospodarstwach domowych do przygotowania posiłków i ciepłej wody użytkowej. W pewnym zakresie gaz wykorzystywany jest również dla potrzeb produkcyjnych i ogrzewania budynków.

Zaopatrzenie w energię elektryczną – Istniejący system zapewnia dostawę mocy i energii elektrycznej na poziomie odpowiednim do potrzeb. GPZ i stacje transformatorowe 15/0,4 kW posiadają znaczne rezerwy, a układ sieci średniego i niskiego napięcia jest dobrze rozwinięty

Gospodarka odpadami – Na obszarze miasta nie ma i nie przewiduje się utworzenia zakładu utylizacji odpadów. Odpady wywożone są na składowisko w Bierkowie w gminie Słupsk.

Drogi – Miasto powiązane jest z zewnętrzną siecią transportową poprzez układ drogowy, kolejowy oraz drogi wodne morskie. Pośrednio wykorzystywane są powiązania transportowe Słupska. Rzeka Słupia nie jest wykorzystywana jako rzeka żeglowna o znaczeniu transportowym. Port leżący u ujścia rzeki to istotny element infrastruktury transportowej - przewoży pasażerskie (w tym prom Ustka-Borholm) i towarowe.

Układ uliczny miasta powiązany jest układem zewnętrznym poprzez: drogę krajową nr 21, drogę wojewódzką nr 203, drogę powiatową nr 1112G.

Przez obszar gminy przebiega linia kolejowa nr 405 Piła-Ustka, zelektryfikowana, znaczenia lokalnego. W granicach obszaru planu przebiega droga powiatowa nr 1112G klasy „Z” – zbiorcza.

Główne źródła antropizacji środowiska przyrodniczego

Źródła zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego i hałasu – W mieście Ustka mimo, że dla całego jego obszaru obowiązują podwyższone normy dopuszczalnych zanieczyszczeń powietrza, wynikające z jego charakteru uzdrowskiego, występuje emisja punktowa zanieczyszczeń, źródłem których są Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej EMPEC, zakłady przemysłowe (przedsiębiorstwa z terenów postoczniowych, PPIUR „Korab” i inne zakłady przetwórstwa ryb) a także indywidualne piece węglowe palenisk domowych jak również niezorganizowana emisja zanieczyszczeń pochodząca głównie z transportu drogowego.

Na terenie województwa pomorskiego monitoring powietrza prowadzą następujące instytucje: Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Wojewódzka Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna, Agencja Regionalnego Monitoringu Atmosfery Aglomeracji Gdańskiej, Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej, Zakłady Farmaceutyczne POLPHARMA S.A. Pomiary prowadzone są na terenie aglomeracji gdańskiej i we wszystkich miejscowościach powyżej 20 tys. mieszkańców, jak również w uzdrowskich: Sopocie, Ustce i Łebie. Dodatkowo prowadzone są pomiary stężeń NO₂, SO₂ i benzenu metodą pasywną w szeregu miejscowościach, w tym na terenie Słowińskiego Parku Narodowego.

Zakres pomiarów obejmuje: dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, sumę tlenków azotu, pył zawieszony, PM₁₀, tlenek węgla, benzen, ozon, benzo(a)piren, oznaczenie metali w pyłe zawieszonym (ołów, kadm, nikiel, arsen). Podstawą oceny są wartości dopuszczalne dla poszczególnych, monitorowanych substancji, określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu, z dnia 3 marca 2008 roku (Dz.U. z 2008 r., Nr 47 poz. 281).

Wynikiem oceny jest klasyfikacja wszystkich stref w trzyklasowej skali:

KLASA A - poziom substancji nie przekracza poziomu dopuszczalnego

KLASA B - poziom choćby jednej substancji mieści się pomiędzy poziomem dopuszczalnym a poziomem dopuszczalnym powiększonym o margines tolerancji

KLASA C - poziom choćby jednej substancji przekracza poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji (jeżeli dla substancji nie został określony margines tolerancji – poziom choćby jednej substancji przekracza poziom dopuszczalny).

Wyniki pomiarów pod kątem ochrony zdrowia przeprowadzonych w 2008r¹ wykazały, iż strefa lęborsko-słupska, obejmująca powiaty lęborski i słupski (z wyłączeniem miasta Słupska), klasyfikowana jest z uwzględnieniem parametrów kryterialnych określonych:

- dla pyłu zawieszonego PM₁₀ - w strefie A (zarówno obszar strefy nie obejmującej obszarów ochrony uzdrowskowej, jak i obszar ochrony uzdrowskowej w strefie),

¹ Roczna ocena jakości powietrza (Raport o stanie środowiska w województwie pomorskim w 2008 roku, WIOŚ Gdańsk, 2009)

- dla benzo(a)pirenu – w strefie A.

Na podstawie przeprowadzonych badań w 2008 roku przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej w Warszawie, na zlecenie Urzędu Miasta Ustka, wydano świadectwo potwierdzające właściwości lecznicze klimatu. W Ustce w latach 2004-2007 nie zostały przekroczone obowiązujące poziomy benzeny, dwutlenku azotu, dwutlenku siarki, ołowiu, ozonu i tlenku węgla w powietrzu (stężenia wymienionych substancji utrzymywały się poniżej wartości dopuszczalnej (klasa A)). Można stwierdzić że Uzdrowisko Ustka charakteryzuje się parametrami sanitarnymi powietrza jak również natężeniem pola elektromagnetycznego odpowiadającym wymogom dotyczącym obszarów ochrony uzdrowiskowej. Warunki klimatyczne Ustki sprzyjają do prowadzenia klimatoterapii w zakresie talasoterapii, aeroterapii i kinezyterapii.

Główne emitory zanieczyszczeń to ciepłownia miejska, stocznia, zagospodarowanie przemysłowe portu, ośrodek wypoczynkowy wojskowy. Stacja paliw, kotłownie lokalne z tzw. "niską emisją" - głównie w tzw. Starej Ustce. Układ głównych form zagospodarowania nie jest korzystny dla stanu powietrza, gdyż zainwestowanie portowo - przemysłowe jest zlokalizowane blisko terenów uzdrowiskowo - rekreacyjnych oraz mieszkaniowych na kierunku przeważających wiatrów. Niemniej jednak, po relokacji z portu firmy przetwórstwa rybnego „Łosoś” oraz w efekcie zaniku produkcji w stoczni, stan powietrza w centrum miasta uległ znacznej poprawie.

Hałas komunikacyjny ma największy udział w środowisku zurbanizowanym miasta, dotyczy przede wszystkim głównych ciągów ulicznych, dróg tranzytowych z ruchem towarowym i głównych skrzyżowań - ulice Słupska, Wróblewskiego, Grunwaldzka, Dworcowa, Darłowska, Portowa, Westerplatte, Zubrzyckiego.

Ze względu na specyfikę miasta hałas wzrasta szczególnie w sezonie letnim, wg przeprowadzonych w 2008r. badań natężenia hałasu jego poziom wynosi średnio $L_{Aeq} = 49,2$ (punkt pomiarowy przy Hotelu Energetyk i mierzony w porze dziennej) co nie odbiega od norm poziomu dźwięku A w dB strefie ochronnej A uzdrowiska, który wynosi $L_{Aeq} = 50$ dB.

Hałas kolejowy ma znaczenie znikome. Hałas przemysłowy związany z zagospodarowaniem portowo-przemysłowym nie stanowi już dzisiaj tak dużej uciążliwości dla sąsiadującej dzielnicy mieszkaniowej.

Hałas rekreacyjny związany jest z sezonowym wykorzystywaniem miejsc wypoczynku i dotyczy głównie plaży i centralnej części miasta oraz lokalizacji obiektów i miejsc organizacji imprez masowych.

Głównymi źródłami hałasu przemysłowego na terenie miasta Ustki są:

- ciepłownia rejonowa PEC „Empec”, PPIUR „Korab” hałas z portu rybackiego po zachodniej stronie a także przedsiębiorstwa funkcjonujące jeszcze na terenach postoczniowych.

Ze względu na militarną funkcję części terenów okalających Ustkę okresowo mogą występować na terenie miasta uciążliwe hałasy towarzyszące ćwiczeniom wojskowym (ćwiczenia na poligonie w Wicku, przeloty samolotów itp.).

Stan czystości wód powierzchniowych i podziemnych – W 2008r WIOŚ Gdańsk prowadził badania w 38 punktach pomiarowo-kontrolnych usytuowanych na odcinkach rzek znajdujących się w wykazach RZGW Gdańsk, w tym 2 na rzece Słupi (Gołębia Góra i Słupsk). Ocena wyników, dokonana w oparciu o Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 października 2002 roku, w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody śródlądowe będące środowiskiem życia ryb w warunkach naturalnych (Dz.U. Nr 176 poz. 1455), wykazała, że wody badanych rzek nie były przydatne do bytowania zarówno ryb łososiowatych, jak i karpiniowatych. We wszystkich wodach czynnikiem ograniczającym był zbyt wysoki, w stosunku do wymaganego rozporządzeniem, poziom fosforu i azotynów.

W odniesieniu do kryteriów określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002r w sprawie kryteriów wyznaczania wód wrażliwych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych (Dz. U. Nr 241, poz. 2093) w 2008r wody rzeki Słupi nie były zanieczyszczone (powyżej 50 mg NO₃/l, ani zagrożone (40-50 mg NO₃/l) azotanami ze źródeł rolniczych. Oznaczone stężenia były znacznie niższe od określonych w rozporządzeniu i wynosiły:

- Słupia - punkt pomiarowy Parchowo (113.0 km od ujścia) - 2.23 mg NO₃/l

- Słupia - punkt pomiarowy Gołębia Góra (95.1 km od ujścia) - 2.03 mg NO₃/l
- Słupia - punkt pomiarowy Gałęźnia Mała (68.7 km od ujścia) - 3.94 mg NO₃/l
- Słupia - punkt pomiarowy Słupsk (33.7 km od ujścia) - 7.52 mg NO₃/l
- Słupia - punkt pomiarowy Charnowo (11.3 km od ujścia) - 6.68 mg NO₃/l
- Słupia - punkt pomiarowy Ustka (2.0 km od ujścia) - 8.27 mg NO₃/l.

Maksymalne zanotowane w 2008r stężenie azotanów w punkcie kontrolno-pomiarowym „Ustka”, zlokalizowanym w odległości 2 km od ujścia rzeki Słupi, wynosiło 8,27 mgNO₃/l.

Ocena stanu jednolitych części wód rzek na obszarze województwa pomorskiego (2008 r.) zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 20 sierpnia 2008 roku w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych (Dz.U. Nr 162,poz. 1008) w odniesieniu do ujściowego odcinka rzeki Słupi wskazuje na dobry stan fizykochemiczny, badań biologicznych dla oceny stanu ekologicznego nie wykonywano.

Ujmowane wody podziemne na terenie miasta Ustki zakwalifikowane zostały generalnie do klasy II – średniej jakości. Charakteryzują się one z podwyższoną zawartością żelaza i manganu. Zawartość związków żelaza w ujmowanej wodzie z czwartorzędowego poziomu wodonośnego waha się od 0,2 mgFe/dm³ do 3,0 mgFe/dm³, a w wodzie z utworów trzeciorzędowych od 0,4 mgFe/dm³ do 2,1 mgFe/dm³. Natomiast zawartość manganu w wodzie z utworów czwartorzędowych waha się od 0,1 mgMn/dm³ do 0,2 mgMn/dm³, a z utworów trzeciorzędowych od 0,0 do 0,2 mgMn/dm³. Zawartość chlorków w wodach podziemnych jest niewielka i wynosi od 5 mgCl/dm³ do 30 mgCl/dm³. Wody te są średniej twardości od 12,0 do 23 st.n., a ich stan fizykochemiczny jest dość zróżnicowany.

Natomiast wody piętra kredowego charakteryzują się wysoką zawartością chlorków 600-670 mg Cl/dm³, przekraczającą normy stawiane wodom do spożycia. Podwyższona jest również zawartość azotu amonowego (0,4-0,6 mg N/dm³) i azotanowego (0,54-1,2 mgN/dm³). Wysoka zawartość amoniaku w wodzie w obrębie piętra kredowego sugerować może geogeniczne pochodzenie związków w wodzie. Jednak podwyższona utlenialność wody (do 5,8 mg O₂/dm³) nie wyklucza dopływu zanieczyszczeń z powierzchni terenu np. wzdłuż kolumny rur eksploatacyjnych. Zawartość pozostałych składników nie budzi zastrzeżeń: niska zawartość żelaza – 0,2 mgFe/dm³ oraz brak manganu, powodują, że wodę z piętra kredowego miesza się z wodą pobieraną ze studni ujmujących wody trzeciorzędowe.

Jak wynika z powyższej charakterystyki, najlepsza woda do celów konsumpcyjnych pochodzi z piętra trzeciorzędowego i czwartorzędowego, wymaga prostego uzdatniania (odżelazianie i odmanganianie). Wody z piętra kredowego są silnie zasolone.

Znaczącym problemem dla wszystkich ujęć wody zlokalizowanych w strefie brzegowej morza, także więc dla miasta Ustki jest problem ingresji zasolonych wód morskich. Morze w warunkach naturalnych jest bazą drenażu wód podziemnych. W wyniku intensywnej eksploatacji wód podziemnych mogą się odwrócić naturalne kierunki przepływu wód podziemnych, a wody morskie infiltrować do użytkowej warstwy wodonośnej.

W rejonie Ustki jest możliwa również ascenzja wód piętra kredowego do użytkowych poziomów wodonośnych, wzdłuż stref nieciągłości tektonicznych lub przez strefy bezpośredniego kontaktu utworów kredowych z osadami trzeciorzędowymi lub czwartorzędowymi np. w obrębie głębokich dolin wypełnionych piaskami i żwirami. Stąd też koncentracja poboru w jednym miejscu może zagrażać jakości wód użytkowego piętra wodonośnego, ze względu na możliwość pojawienia się zasolenia. Zjawisko takie już miało miejsce na terenie ujęcia CSMW w Lędowie położonego w gminie wiejskiej, przy zachodniej granicy miasta.

Wody z piętra czwartorzędowego są też podatne na zanieczyszczenia z powodu słabej izolacji od powierzchni terenu lub miejscami jej braku. W niektórych przebadanych studniach stwierdzono dużą zawartość azotanów oraz zły stan bakteriologiczny („Projekt stref ochronnych ujęć miejskich na terenie miasta Ustka”, 1995).

Uwarunkowania ekofizjograficzne

Rzeźba terenu, warunki geologiczno-gruntowe i glebowe – Gmina Miejska Ustka charakteryzuje się urozmaiconą rzeźbą terenu, z charakterystycznymi wypiętrzeniami moren czołowych i specyficznym krajobrazem w części północnej. Przymorski obszar to tereny wydmy z wypiętrzeniami wydmy do 30m. n.p.m. Malowniczy klifowy brzeg na odcinku Ustka-Rowy, ustawicznie kształtowany abrazją morza, porośnięty jest charakterystycznymi zbiorowiskami boru bażynowego i kwaśnej buczyny.

Na obszarze miasta występują gleby o niskiej przydatności rolniczej. W części nadbrzeżnej występują piaszczyste wydmy - rolnicze nieużytki, w większości zalesione.

Wskaźnik jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej wynosi 53,6 pkt. (najniższy w powiecie).

Jakość rolniczej przestrzeni produkcyjnej, z uwagi na charakter gospodarki miasta jest bez znaczenia.

Powierzchniową warstwę ziemi budują utwory czwartorzędowe, w tym plejstoceny osady lodowcowe i wodnolodowcowe oraz holoceny osady rzeczne, jeziorne, bagienne i eoliczne. Zalegają one na bardzo zróżnicowanej powierzchni utworów podczwartorzędowych – trzeciorzędu i kredy. Miąższość czwartorzędu waha się od 30 do 120m. na południu i w centrum są to przeważnie słaboprzepuszczalne gliny i ropy polodowcowe. Osady piaszczyste wypełniają doliny rzeki Słupi i jej dopływu – Gnilnej (piaski i żwir rzeczne). Piaski wodnolodowcowe występują miejscami w rejonie Machowino-Machowinka i wokół m. Radwanki. Na nizinach nadmorskich w podmokłych zagłębieniach, zwłaszcza wokół jezior, przeważają młodsze holoceny osady organiczne – głównie torfy i muły o zróżnicowanej miąższości. Wał mierzei wydmy budują piaski eoliczno-morskie. Ten najmłodszy typ piasków przykrywa również piaski i gliny polodowcowe budujące strefę brzegową pomiędzy Ustką i m. Rowy.

W rejonie miasta udokumentowano złoża surowców balneologicznych: solanki i torfu leczniczego - borowiny. Do chwili obecnej Uzdrowisko Ustka Sp z o.o nie rozpoczęło ich eksploatacji. Solankę ujęto jednym otworem (Ustka IGH-1) wykonanym w 1979 r. do głębokości 706 m. Przebadano permskie piętro wodonośne w przelocie 680 - 706 m. Zasoby eksploatacyjne, w wysokości $Q=31 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji 19.0 m (10.0 m p.p.m.), zostały zatwierdzone przez Prezesa Centralnego Urzędu Geologii (CUG) w dniu 18 lutego 1981 r. (decyzja nr KDH/013/4664/B/81). W 1990 r. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej uznał ujętą solankę za leczniczą (M.P. Nr 28, poz. 222). Po wejściu z życia nowego prawa geologicznego i górnictwa, Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, rozporządzeniem z dnia 16 sierpnia 1994 r. (DZ.U. Nr 89, poz. 417) uznał solankę leczniczą ze złoża w Ustce, za kopalinę podstawową. Po zatwierdzeniu zasobów eksploatacyjnych i uznaniu solanki za leczniczą, Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa decyzją nr GOWp/45/92/93 z dnia 30 grudnia 1992 r. utworzył obszar górniczy oraz ustalił teren górniczy dla złoża o powierzchni 2758238 m². W ich obrębie znalazły się m.in. ujęcia komunalne miasta.

Torf leczniczy (borowina) udokumentowano w 1989 r. na terenie położonym na wschód od centrum miasta. Złoże jest położone częściowo w granicach administracyjnych miasta, a częściowo na terenie wsi Przewłoka. W Gminie Ustka udokumentowane zasoby wynoszą 314276 m³ (318620 t) w tym 194100 m³ (196041 t) to zasoby bilansowe. Ogólna powierzchnia złoża wynosi 32,11 ha – w tym powierzchnia obszaru zasobów bilansowych 10,44 ha.

Warunki hydrograficzne – Środkowy i południowy obszar miasta należy do zlewni rzeki Słupi. Słupia przyjmuje na terenie miasta prawostronny niewielki dopływ Strugę Przewłocką, odwadniając wschodnią część miasta. Zachodni jego fragment odwadnia niewielki ciek Czarna uchodzący bezpośrednio do morza. Po zachodniej stronie Słupi znajdują się dwa baseny portowe, trzeci zaś, stanowiący poszerzenia jej koryta usytuowany jest w okolicach mostu kolejowego.

Miasto Ustka posiada znaczne zasoby wód podziemnych, jednak bliskość Bałtyku może niekorzystnie wpłynąć na ich stan, gdyż wzrost poboru wody z lokalnych ujęć może powodować zasysanie do nich słonych wód morskich. Miasto Ustka jest zaopatrywane w wodę z komunalnych ujęć wód podziemnych „Rybacka” i „Marynarki Polskiej”. Podstawowym ujęciem dla miasta jest ujęcie „Rybacka”. Ujęcie to bazuje na eksploatacji piętra trzeciorzędowego w oparciu o sześć studni oraz kredowego, z którego pobór wód odbywa się jednym odwiertem. Na terenie stacji wodociągowej funkcjonuje system uzdatniania wody. Znaczącym problemem dla wszystkich ujęć wody zlokalizowanych w strefie brzegowej morza, także więc dla miasta Ustki jest problem ingresji zasolonych wód morskich. Morze w

warunkach naturalnych jest bazą drenażu wód podziemnych. W wyniku intensywnej eksploatacji wód podziemnych mogą się odwrócić naturalne kierunki przepływu wód podziemnych, a wody morskie infiltrować do użytkowej warstwy wodonośnej.

W rejonie Ustki jest możliwa również ascenzja wód piętra kredowego do użytkowych poziomów wodonośnych, wzdłuż stref nieciągłości tektonicznych lub przez strefy bezpośredniego kontaktu utworów kredowych z osadami trzeciorzędowymi lub czwartorzędowymi np. w obrębie głębokich dolin wypełnionych piaskami i żwirami. Wody z piętra czwartorzędowego są też podatne na zanieczyszczenia z powodu słabej izolacji od powierzchni terenu lub miejscami jej braku. W niektórych przebadanych studniach stwierdzono dużą zawartość azotanów oraz zły stan bakteriologiczny („Projekt stref ochronnych ujęć miejskich na terenie miasta Ustka”, 1995).

Warunki klimatyczne – Województwo pomorskie, a wraz z nim miasto i gmina Ustka należą do obszarów charakteryzujących się dużą zmiennością warunków pogodowych, co jest następstwem ścierania się wpływów klimatu morskiego i kontynentalnego. Dominacja klimatu morskiego kształtuje pogodę raczej łagodną, wilgotną, bez ostrych wahań temperatury. Lata bywają chłodne, a zimy ciepłe. Średnia temperatura roczna (+7,70C), należy do najwyższych w województwie. Charakterystyczne są również długi okres bezprzymrozkowy, najkrótsza i najpóźniej rozpoczynająca się zima, ale także najmniejsza liczba dni gorących. Jest to rejon o wysokich rocznych sumach opadów atmosferycznych (ok. 760mm, przy średniej krajowej ok. 600mm). W okolicach Ustki przeważają wiatry z kierunków S-SW-W. Występujące tu wiatry należą do najsilniejszych na obszarze kraju.

Obszar gminy znajduje się pod wpływem bryzy morskiej i lądowej – termicznych wiatrów miejscowych, powstających na skutek nierównomiernego nagrzewania się lądu i morza w półroczu ciepłym.

Specyficzną właściwością bioklimatu terenów przymorskich jest występowanie w powietrzu atmosferycznym aerozolu morskiego. Charakterystyczny skład aerozolu morskiego to jony chlorkowe i sodowe oraz jodki i bromki – a więc mikroelementy ważne dla organizmu ludzkiego. Optymalne warunki do inhalacji naturalnego aerozolu morskiego występują najczęściej w okresie wiosennym i wczesno jesiennym. Ze względu na właściwości, klimat Krainy otwartego morza występujący w Ustce może być pomocny w leczeniu chorób dróg oddechowych, dolegliwości alergicznych i chorób skóry. Pomocny może być także w leczeniu chorób zawodowych i cywilizacyjnych a zwłaszcza wskazany jest w profilaktyce zdrowotnej.

Szata roślinna – Na obszarze miasta występuje duże bogactwo naturalnych siedlisk przyrodniczych.

Specyficzną cechą terenu są zbiorowiska związane wyłącznie z brzegiem Bałtyku - zbiorowiska plaż, wydmy i klify oraz sąsiadujących z nimi podmokłych równin. Istotny jest także udział zbiorowisk związanych z doliną Słupi - mokrych łąk, turzycowisk, zarośli wierzby, wikliny oraz olszy.

Obszarowo na terenie miasta dominują zbiorowiska roślinności leśnej. W części północnej i północno-zachodniej występują głównie nadmorskie bory bażynowe, w części południowo-wschodniej przeważają lasy bukowe i bukowo-dębowe.

Charakterystyczne dla terenów osiedlowych są zbiorowiska roślin towarzyszących człowiekowi, związane z podwórkami, ogrodzeniami, trawnikami, poboczami dróg itp.

Miejskie przestrzenie publiczne oraz ogrody przydomowe porastają liczne rodzime i obce rośliny ozdobne - odmiany sosen, jodeł, świerków, topoli, brzozy, jarzębiny, rokitnika ale również rododendronów, hortensji, forsycji itp.

Lasy zajmują blisko połowę obszaru miasta co świadczy o dużym potencjale ekologicznym Ustki. Miasto tworzy warunki dla występowania różnorodnych zbiorowisk roślinności synantropijnej, w szczególności zbiorowisk ruderalnych, związanych z licznymi ścieżkami, ogrodzeniami, placami składowymi, trawnikami i poboczami dróg.

W granicach miasta występuje duża bioróżnorodność naturalnych struktur przyrodniczych, głównie w strefie brzegowej oraz w dolinie Słupi.

Lasy wzdłuż brzegu oraz w pld-wsch części miasta są narażone na antropogeniczne przeobrażenia – nadmierne wykorzystanie rekreacyjne oraz prowadzoną gospodarkę leśną. Zieleni w dnie doliny Słupi i w jej otoczeniu jest najmniej przekształcona. Zieleni wewnątrzmijska jest uboga powierzchniowo, tereny

zielone nie mają spójności terytorialnej, stan zieleni miejskiej nie jest w pełni zadowalający, brak drzew-pomników przyrody, występują obszary zieleni miejskiej uznane za Parki miejskie.

Jeśli chodzi o szatę roślinną w obszarze planu, to w części północnej obszaru widoczny jest charakterystyczny krajobraz dla obszarów torfowiskowych - ze zbiorowiskiem szuwarowym - z przewagą szuwarów trzcinowych i niewielkimi kępami samosiewów wierzbowych;

Natomiast w części osiedlowej obszaru planu widoczne są niewielkie kępy zadrzewień zieleni śródblokowej oraz sporadyczne zadrzewienia przyuliczne.

Generalnie obszar wymaga wzbogacenia zielenią. Na niewielkich powierzchniach mogą to być trejaże obsadzone krzewami, pnączami.

Położenie obszaru planu w odniesieniu do obszarów chronionych

Pas nadmorski Ustki uznany w Krajowej koncepcji Sieci Ekologicznej ECONET-Polska za tzw. obszar węzłowy o znaczeniu międzynarodowym, wskazany do szczególnej ochrony, ważny także dla ptaków.

Miasto Ustka położone jest w tzw. korytarzu ekologicznym „ke 1” - przymorskim północnym, obejmującym także obszar morski od linii brzegowej do zasięgu izobaty 20m, mający duże znaczenie dla strefy brzegowej i stanowiący stanowisko bytowania przybrzeżnych organizmów morskich oraz ptactwa wodnego. Miasto posiada znikomą część przyrodniczych obszarów chronionych - niespełna 2%. W granicach miasta znajduje się leśny rezerwat przyrody „Buczyna nad Słupią” położony w dolinie Słupi, przy południowej granicy miasta. Rosną w nim cenne drzewa liściaste oraz rzadkie rośliny porastające dno i zbocze doliny rzecznej. Do gatunków roślin objętych ścisłą ochroną, rosnących na terenie miasta, należą m.in.: mikołajek nadmorski, bluszcz pospolity, wiciokrzew pomorski, wrzosiec bagienny, grążel żółty, storczyki, wawrzynek wilczczy i inne. Ponadto występują liczne rośliny objęte ochroną częściową. Wszystkie lasy w mieście zostały uznane za lasy ochronne. Pełnią one głównie funkcje: uzdrowiskowe, ale także glebochronne i wodochronne. W 1987r miasto Ustka objęło statusem uzdrowiska. Obszar położony w strefie brzegowej chroni pas techniczny oraz pas ochronny brzegu morskiego.

W granicach administracyjnych miasta Ustka występują następujące obszary i obiekty chronione:

Wg ustawy o ochronie przyrody:

- rezerwat przyrody „Buczyna nad Słupią” – o pow. ok. 18,9 ha, rezerwat od 1987r, w zakolu rzeki Słupi, między rzeką a linią kolejową, w południowej części miasta. Przedmiotem ochrony jest kompleks zbiorowisk roślinnych związanych z dnem i zboczem doliny rzeki.

- parki miejskie – utworzone na podstawie Uchwał Rady Miejskiej (z 1999 r.)- ogółem 7 parków: koło Przystani, Promenada Dolna, Chopina, Plac Wolności, koło kina, przy Wilczej, przy Marynarki Polskiej-zakole

- zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Ostoja łabędzi”, utworzony na podstawie Uchwały Rady Miejskiej w Ustce Nr II/10/94 z dn. 18 marca 1994r.- za zespół przyrodniczo-krajobrazowy uznaje się w niej obszar plaży wschodniej, obejmujący brzeg morski o dł. ok. 200m od mola w kierunku wschodnim (dz. geod.1024 i 1560 w obr. 11); celem ochrony jest zachowanie fragmentów krajobrazu naturalnego dla utrzymania jego wartości estetycznych.

Nie występują na terenie miasta żadne formy przyrody objęte ochroną jak pomniki przyrody.

Od strony wschodniej miasta usytuowany jest - fragment Słowińskiego Parku Narodowego. Utworzony w 1967r Rozporządzeniem Rady Ministrów z 23.09.1966r.(Dz. U. Nr 42 z dn. 08.10.1966r. poz. 254), granice Parku i ograniczenia na jego terenie – wg Zarządzenia Min. Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z 10.11.1966r. (M.P. Nr 66, z dn. 1.12.1966r). Wpisany przez Światową Unię Ochrony Przyrody (z kat. II) na światową listę parków narodowych. Ze względu na obszary wydymowe i wodno-błotne stanowi unikat przyrodniczy na kontynencie europejskim i w rejonie Morza Bałtyckiego. W 1977r. park jako pierwszy w Polsce uznany przez UNESCO za Światowy Rezerwat Biosfery Ma-B. Należy do sieci

chronionych obszarów wodno-błotnych w ramach międzynarodowej konwencji RAMSAR oraz międzynarodowej sieci obszarów chronionych Morza Bałtyckiego (w ramach konwencji Helsińskiej).

Od strony południowej miasta utworzono w 1981r. Park Krajobrazowy „Dolina Słupi” objęty siecią Natura 2000 – jako ostoja ptasia o randze europejskiej, z ornitofauną związaną z lasami i siedliskami wodnymi. Wg Krajowej Sieci Ekologicznej ECONET-Polska Dolina Słupi stanowi krajowy korytarz ekologiczny z rezerwatem przyrody „Buczyna nad Słupią” z kompleksem zbiorowisk roślinnych oraz zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Ostoja łabędzi”.

Od strony wschodniej miasta znajduje się utworzony w 1981r. Obszar Chronionego Krajobrazu „Pas pobraża na wschód od Ustki” – o powierzchni 3336ha, od m. Rowy do wschodniej granicy miasta. Główne jego walory to plaża, wydmy, klif na odcinku Poddąbie-Orzechowo-Ustka, lasy stanowią 45% powierzchni obszaru.

Od strony zachodniej miasta znajduje się utworzony w 1981r. Obszar Chronionego Krajobrazu „Pas pobraża na zachód od Ustki” – o powierzchni ok. 7520ha, bezpośrednio przyległy do morza, z wydmami, klifem tzw. jarosławskim, porośniętym rokitnikiem zwyczajnym. Obszar porośnięty lasem - w 33% (bór suchy, świeży i bagienny), cenne są tu dwa przymorskie jeziora Wicko i Modła.

Na obszarze Parku Krajobrazowego "Dolina Słupi" została utworzona, na mocy Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000, ostoja ptasia sieci Natura 2000 – „Dolina Słupi” PLB220002. Granice ostoi ptasiej pokrywają się z granicami Parku Krajobrazowego. Dotychczas stwierdzono tu występowanie 143 gatunków ptaków z czego 25 znajdujących się w załączniku nr I Dyrektywy Ptasiej. Obszar ten znajduje się ok. 20 km na półd-wsch od obszaru planu.

Na północ w odległości ok. 3 km od obszaru planu znajduje się obszar PLB990002 „Przybrzeżne wody Bałtyku” – ostoja ptasia.

Wg ustawy o lasach:

- w mieście Ustka większość lasów posiada kategorie lasów ochronnych. Są to lasy glebochronne, wodochronne, położone w strefach ochrony uzdrowiskowej uzdrowiska Ustka, położone w granicach administracyjnych miast i w odległości do 10km od granic miasta liczącego ponad 50tys. mieszkańców (dotyczy Słupska), lasy mające szczególne znaczenie dla obronności i bezpieczeństwa państwa. Szczególnie ważne są lasy ochronne położone w granicach pasa technicznego oraz pasa ochronnego brzegu morskiego (uwarunkowania w nich określają Ustawa o lasach z dn. 28.09.1991 Dz.U. Nr 101 poz. 111z późn. zm. oraz ustawa o obszarach morskich RP i administracji morskiej z dn. 21.03.1991- Dz. U. Nr 32 poz.131 z późn zm.)

Wg Ustawy Prawo geologiczne i górnicze:

Na podstawie "Ustawy -Prawo geologiczne i górnicze" z 09.06.2011r. (Dz. U. nr 163 poz. 981) ochronie na terenie miasta Ustka podlegają złoża solanki oraz złoża borowiny. Złoża te posiadają zatwierdzone obszary i tereny górnicze. Wg Prawa geologicznego i górniczego "Obszarem górniczym jest przestrzeń, w granicach której przedsiębiorca jest uprawniony do wydobywania kopaliny, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów oraz prowadzenia robót górniczych niezbędnych do wykonywania koncesji", zaś terenem górniczym - "przebiegiem objęta przewidywanymi wpływami robót górniczych zakładu górniczego". Obszary i tereny górnicze ustanowiono w decyzjach MOŚZNiL w 1992 - podane do wiadomości w Ogłoszeniu Wojewody Słupskiego z dn. 28.01.1993 Dz. Urz. Woj. Słupskiego nr 3 /93 poz. 38 i 39.

W Ustce ustanowione obszary górnicze obejmują niemal całą prawobrzeżną - wschodnią część miasta, w tym niemal wszystkie tereny zainwestowane.

Wg ustawy o ochronie uzdrowiskowej:

Ustka jest uzdrowiskiem na podstawie "Ustawy o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym" oraz Uchwały nr 210 Rady Ministrów z 23.12.1987r (MP nr 38 poz. 333). Na jej terenie obowiązuje "Statut

Uzdrowiska Ustki". Ustalono 3 strefy ochrony uzdrowiskowej. Zgodnie z ustawą oraz statutem w strefach tych obowiązują określone reżimy co do sposobu zagospodarowania oraz wymogi dotyczące ochrony środowiska np. podwyższone standardy związane z ochroną powietrza przed zanieczyszczeniami.

Wg ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej :

Wzdłuż linii brzegowej morza wyznaczony jest pas techniczny i pas ochronny brzegu morskiego. Pas techniczny może być wykorzystywany na cele inne niż cel zasadniczy za zgodą właściwego organu administracji morskiej - Urzędu Morskiego w Słupsku.

W granicach pasa technicznego należy zaniechać wszelkich inwestycji, które nie służą ochronie brzegu, natomiast w pasie ochronnym nie należy lokalizować obiektów wielokubaturowych w bliskim sąsiedztwie pasa technicznego.

Wg ustawy o ochronie dóbr kultury i muzeach:

Ochroną objęty jest układ urbanistyczny - zespół urbanistyczno-architektoniczny prawobrzeżnego portu rybacko-handlowego z obszarem najstarszej osady rybackiej- "staromiejski układ urbanistyczny z XIII-XIX w"- nr rej. 150 z 29.08.1957r. 9 obiektów na terenie miasta wpisanych jest w rejestr zabytków:

Złoże torfu leczniczego (borowiny)

Poniżej przedstawiono charakterystykę złoża jako całości, zlokalizowanego w przeważającej części na terenie Gminy Ustka i częściowo w granicach Miasta Ustka (część objęta przedmiotowym planem).

Złoże borowiny „Ustka” znajduje się zaledwie 750m na wschód od południowo-wschodniego skraju miasta i 1,8 km od plaży miejskiej w Ustce. W bezpośrednim sąsiedztwie obiektu występują od północy piaski wydmore, od południa i zachodu piaski rzeczne tarasów akumulacyjnych oraz stożków napływowych, a od wschodu graniczy płat glin zwałowych. Deniwelacja terenu waha się od 3,9m nrm na terenie złoża do 11,6m nrm przy szosie Ustka – Przewłoka. Złoże borowiny „Ustka” znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie osiedla mieszkaniowego.

Budowa złoża borowiny - Złoże borowiny budują dwa typy torfu: niski i przejściowy. Torf niski reprezentuje torf turzycowiskowy składający się z torfu turzycowego oraz mechowo-turzycowiskowy zbudowany z torfów mszystych i turzycowo-mszystych. Torf przejściowy reprezentuje rodzaj torfowo-mszarny przejściowy zbudowany z torfu torfowcowo-turzycowego. Przeważającym gatunkiem jest torf torfowcowo-turzycowy, występujący przeważnie w utworach podłoża, lecz lokalnie zajmujący cały profil złoża. W znacznych ilościach występuje również torf turzycowy. Obydwa gatunki występują na obszarze całego złoża. Miąższość złoża bilansowego w kat. „B” wynosi 1,50-2,35 m (średnio 1,77 m), a średnia miąższość złoża pozabilansowego wynosi 1,16 m. Złoże borowiny „Ustka” należy do złóż płytkich, czego przyczyną jest rzeźba terenu w fazie tworzenia się torfowiska. Opinia wydana przez Zakład Balneologii I.M.U. w Poznaniu podaje, iż borowina ze złoża „Ustka” nadaje się do okładów i zawijań, czyli do zabiegów, w których zamierza się uzyskać efekty termiczny i mechaniczny. Utworami podścielającymi borowinę na przeważającym obszarze złoża, z wyjątkiem jego skrajnych partii, jest gytia wapienno-ilasta o miąższości 0,10-1,60 m. Gytia zalega na piasku, który przy granicy zerowej złoża występuje bezpośrednio pod borowiną. Nadkład tworzy cienka warstwa roślin zielonych, ich korzonków oraz piasku o miąższości 0,00-0,60 m.

Zasoby borowiny zatwierdzono w roku 1989 w kat. "B" w ilości:

- zasoby bilansowe 196 000 ton (177,32 tys. m³)
- zasoby pozabilansowe 123 000 ton (115,18 tys. m³)

Zapotrzebowanie Zakładu Przyrodoleczniczego w Ustce na borowinę – ok.450 m³/rok

Stosunki wodne - Złoże położone jest w ujściowym (dolnym) odcinku rzeki Słupi. Odprowadzalnikiem wód ze złoża jest Struga Ustka - Przewłoka, przechodząca przez całą szerokość złoża w jego części północno-wschodniej. Od wschodu złoże okala rów, z którego woda odprowadzana jest czterema rowami przecinającymi złoże. Trzy z nich przepływają przez prawie całą szerokość złoża, dochodząc do

rowu płynącego zachodnim skrajem złoza, który to rów odprowadza wodę bezpośrednio do strugi. Poza tym istnieje jeszcze szereg rowów, które odprowadzają wodę ze złoza do tych trzech w/w rowów. Czwarty rów, biegnący południowym skrajem złoza jest rowem samodzielnym, ze złoza skręca bezpośrednio na południe i kończy się studzienką. Złoże jest dobrze zmeliorowane. Stan techniczny rowów jest zły, są one zamulone i zarośnięte, zrównując się na pewnych odcinkach z powierzchnią złoza, a więc nie spełniają swojej roli. Niezadowalający stan rowów przyczynia się do nadmiernego nawodnienia złoza, co potwierdziły próby borowiny pobranej do badań w 2008r². W próbach stwierdzono występowanie ociekającej wody. Poziom wody stabilizuje się na głębokości 0,0-0,1m ppt, co jest spowodowane złym stanem rowów. Restauracja rowów zapewne spowoduje obniżenie poziomu zwierciadła wody gruntowej.

Granice złoza - Granica „zerowa” wyznaczona jest przez skrajne wyrobiska (sondowania), które zawierają od 0,0 do 0,7m torfu. Powierzchnia złoza (w granicach zerowych) wynosi 32,11 ha.

Granica zasobów pozabilansowych złoza w kat. „B” – do zasobów pozabilansowych zalicza się zasoby złoza o miąższości w przedziale 0,80-1,50m

Granica zasobów bilansowych złoza w kat. „B” – do zasobów bilansowych zalicza się zasoby złoza o miąższości w przedziale 1,50 – 2,35m. Izolinia 1,50m stanowi granicę zasobów bilansowych.

Warunki komunikacyjne - warunki komunikacyjne między plażą miejską w Ustce (dom sanatoryjny) a złożem układają się korzystnie. Odległość od plaży wynosi 1,8km, w tym 1,5km szosą asfaltową i 300m drogą gruntową. Na złożu istnieją dwie drogi polne, jedna biegnie północno-wschodnią częścią złoza, druga przebiega przez środek złoza.

Od strony wschodniej do złoza przylega droga polna, łącząca szosę Ustka – Przewłoka z ul. Wczasową. Szosa Ustka – Przewłoka łączy się bezpośrednio z ul. Słupską, wchodzącą w skład kompleksu ulic miasta Ustki.

Szata roślinna i użytkowanie - na obszarze torfowiska „Ustka” wyróżnia się dwa zbiorowiska roślinne:

- szuwar, zajmujący niewielkie powierzchnie okalające wyrobiska,
- łąkę, użytkowaną jako pastwiska i zajmującą ok. 99% całej powierzchni torfowiska.

Większą część powierzchni torfowiska zajmują łąki trawiaste, a miejscowo są to łąki z sitem. Wśród roślinności 40% zajmują trawy, rośliny motylkowe 30%, pozostałe zaś 30% zajmują zioła i chwasty.

Na terenie udokumentowanego złoza „Ustka” występuje sześć wyrobisk o łącznej powierzchni 0,93 ha. Głębokość tych wyrobisk waha się od 0,40 do 1,40m, średnia głębokość wyrobisk wynosi ok. 1,10m. Wyrobiska te są zalane wodą i zarośnięte głównie pałąką wysokolistną, krzewami bażyny, wierzby karłowatej i żurawiny.

Dane o dotychczasowej eksploatacji

Na złożu część terenu pokryta jest wyrobiskami po eksploatacji torfu prowadzonej przed kilkadziesiąt laty. Wyrobiska te występują w postaci nieregularnych wykopów. Rozrzucone są bezładnie, a występują w centralnej i południowej części złoza, w ilości 6 sztuk. Powierzchnia wyrobisk ze względu na dużą dewastację i prawie zupełne wyeksploatowanie nie nadaje się do wydobywania borowiny.

Podstawy prawne eksploatacji złoza

Podstawy prawne eksploatacji złoza borowiny „Ustka I” stanowią decyzje:

- decyzja MOŚZNiL z dnia 20.02.1989r znak KZK/012/M/5521/88/89 – zatwierdzająca dokumentację geologiczną złoża torfu leczniczego (borowiny) „Ustka”, zawierająca ustalenie, wg stanu na 31.03.1988r, geologicznych zasobów torfu leczniczego w ilości:
 - 196.000 t zasobów bilansowych w kat. „B”
 - 123.000 t zasobów pozabilansowych w kat. „B”
- decyzja MOŚZNiL z dnia 30.12.1992r znak GOWp/44/92/93 – o utworzeniu obszaru górniczego „Ustka I” dla złoża torfów leczniczych oraz ustaleniu terenu górniczego dla w/w złoza w obrębie tworzonego obszaru górniczego

² „Ocena geologiczna złoza borowiny „Ustka” oprac. Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy”, Warszawa, 2008r

- koncesja MOŚZNiL nr 175/94 z dnia 26.08.1994r – na eksploatację borowiny ze złoża „Ustka”, objętego obszarem górnictwem „Ustka I”, z okresem ważności na okres 20 lat
- decyzja Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu znak 106/0234/0001/07/00941/RN z dnia 28.02.2007r – zatwierdzająca plan ruchu Uzdrowskiego Zakładu Górniczego „Ustka”
- decyzja Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu znak 106/0234/0001/10/00794/NW z dnia 25.02.2010r – ustalająca koniec okresu obowiązywania planu ruchu na dzień 28.02.2012r

Teren i obszar górniczy „Ustka I” - Teren górniczy „Ustka” obejmuje powierzchnię 4129350 m², na obszarze miasta Ustka i gminy Ustka. W obrębie terenu górniczego „Ustka” znajduje się obszar górniczy „Ustka I” utworzony dla złoża torfów leczniczych (borowiny), jak i obszar górniczy „Ustka” utworzony dla złoża wód leczniczych „Ustka”. Obszar górniczy „Ustka I” dla borowiny i teren górniczy dla tego złoża ustanowiony został decyzją MOŚZNiL z dnia 30.12.1992r znak GOWp/44/92/93. Teren górniczy stanowi zwarty obszar o kształcie równoległoboku. Część zachodnia i północno-zachodnia terenu górniczego zajmuje obszar zurbanizowany miasta Ustki, część środkową zajmuje złożo borowiny. Po stronie gruntów gminnych część złoża zalega na terenie wsi Przewłoka. Obszar zurbanizowany dochodzi bezpośrednio do granicy złoża prawie ze wszystkich stron. Południową część terenu górniczego, wg ewidencji gruntów, stanowią lasy, część wschodnia to łąki, pastwiska oraz grunty orne, a także część gruntów budowlanych. Na północy obszar i teren górniczy stanowią lasy sosnowe. Genetycznie teren górniczy od wschodu buduje płat glin zwałowych, od południa i zachodu piaski rzeczne tarasów akumulacyjnych oraz stożków napływowych, od północy piaski wydymowe. Centralną część zajmuje złożo torfów leczniczych (borowiny) Ustka. Na złożu borowiny brak jest obiektów budowlanych.

Złożo wód leczniczych

Charakterystyka ujęcia i sposób jego eksploatacji

W Ustce znajduje się jeden odwiert IHG-1, w którym ujęta została woda lecznicza. Odwiert wykonano w okresie 18.IX. – 12.XII.1979r do głębokości 730,0 m (sylur górny).

Profil geologiczny przedstawia się następująco:

0 – 64,0 m	Czwartorzęd (plejstocen)
64,0 – 154,0 m	Trzeciorzęd (miocen – oligocen)
154,0 – 370,0 m	Kreda (górna)
370,0 – 620,0 m	Trias (pstry piaskowiec środkowy i dolny)
620,0 – 706,0 m	Perm (górny – anhydryt werra i wapień cechsztyński dolny – warstwy darłowskie)
706,0 – 730,0 m	Sylur (górny)

Stan techniczny otworu przedstawia się następująco:

Rury Ø 457 mm	Do głębokości 3,0 m, cementowane
Rury Ø 339,7 mm	Do głębokości 75,0 m, cementowane
Rury Ø 244,5 mm	Do głębokości 464,0 m, cementowane
Rury Ø 168,2 mm	W głębokości 380,0-680,0 m, cementowane
Filtry Ø 114,3 mm	W głębokości 639,21-706,6 m, o wymiarach:
	Rura podfiltrowa – 5,85 m
	Część robocza – 20,04 m
	Rura nadfiltrowa – 41,40 m

Zwierciadło wody nawiercono w głębokości 680,0 m, statyczne zwierciadło wody stabilizuje się równo z terenem tj. na rzędnej 9,0m n.p.m.

Przy wykorzystaniu filtra siatkowego ujęto wodę na głębokości 680,75 – 700,75 m, występującą w piaskowcach drobno- i średnioziarnistych z wkładkami zlepieńców.

Zasoby eksploatacyjne w kat. „B” zatwierdzone zostały w ilości 31,0 m³/h, przy depresji 19,0 m (na rzędnej 10 m ppm).

Wodę scharakteryzowano jako 3,3% chlorkowo-sodową, bromkową, jodkową, borową, siarkowodorową, termalną 210C.

Eksploatacja wody leczniczej odbywa się przy pomocy pompy głębinowej, elektrycznej.

Obszar i teren górniczy „Ustka” - Obszar górniczy „Ustka” stanowi wielobok, którego boki zawarte są pomiędzy punktami załamania, o współrzędnych:

Nr punktu	Współrzędne (Państwowy Układ Współrzędnych „1965”)	
	Y	X
1	491 190	110 900
2	491 905	110 930
3	493 150	111 160
4	493 315	110 000
5	492 700	109 435
6	492 100	109 340
7	491 560	109 880
8	491 125	110 540

Powierzchnia obszaru górniczego i terenu górniczego wynosi 2758238 m².

Przy tworzeniu obszaru górniczego „Ustka” brano pod uwagę warunki geologiczne, hydrogeologiczne i morfologiczne, jak również względy eksploatacyjno-techniczne, dające zabezpieczenie przed szkodliwymi wpływami zewnętrznymi. Obszar górniczy obejmuje swym zasięgiem niewielki teren.

Ujęty horyzont wodonośny znajduje się na znacznej głębokości (680 – 706m), obszar alimentacyjny i drogi krążenia są bardzo dalekie i trudne do sprecyzowania, nie stwierdzono również żadnego zagrożenia dla złoża wód leczniczych.

Prawidłowo wykonana obudowa zabezpiecza ujęcie przed przedostaniem się ewentualnych zanieczyszczeń z zewnątrz.

Granice terenu górniczego „Ustka” wyznaczono zgodnie z granicami obszaru górniczego „Ustka”.

Podstawy prawne eksploatacji złoża - Podstawy prawne eksploatacji złoża wód leczniczych „Ustka” stanowią decyzje:

- decyzja MOŚZNiL z dnia 30.12.1992r znak GOWp/45/92/93 – o utworzeniu obszaru górniczego „Ustka” dla złoża wód leczniczych oraz ustaleniu terenu górniczego dla w/w złoża w obrębie tworzonego obszaru górniczego
- koncesja MOŚZNiL nr 174/94 z dnia 26.08.1994r – na eksploatację wód leczniczych ze złoża „Ustka”, objętego obszarem górniczym „Ustka”, z okresem ważności na okres 20 lat

4. Potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji planu

Występowanie złóż naturalnych surowców leczniczych jest jednym z głównych atutów uzdrowiska. Brak realizacji ustaleń planu w odniesieniu do eksploatacji złoża borowiny skutkować będzie dalszym pogarszaniem się złego obecnie stanu technicznego systemu rowów melioracyjnych na obszarze występowania złoża, co będzie niewątpliwie miało wpływ na pogorszenie jakości borowiny jako surowca, a w konsekwencji może ograniczać rozwój lecznictwa uzdrowiskowego.

Zaniechanie eksploatacji ujęcia wód leczniczych nie będzie skutkowało zmianami w środowisku, jednak będzie ograniczało rozwój lecznictwa uzdrowiskowego.

5. Charakterystyka ustaleń projektu miejscowego planu

Obszar planu położony jest w północno-wschodniej części miasta, przy granicy administracyjnej gminy i miasta Ustka. Obszar ten określany jest jako kompleks przyrodniczo-funkcjonalny „A” – uzdrowiskowo-ekologiczny mierzejowo „wschodni”. Północną część obszaru planu stanowią tereny złoża torfu

lecniczego (borowiny) oraz wąski pas lasu, pozostały teren to zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i jednorodzinna z usługami. Obszar planu położony jest w strefie zewnętrznej równiny akumulacji torfowiskowej ze złożami torfu leczniczego. Występujące gleby są pochodzenia mineralnego. Rzeźba terenu kształtuje się od 2,5 do 3,3 m nrm w części północnej – niezainwestowanej. Wchodzący w obręb planu obszar zainwestowany ukształtowany jest na wysokościach od 4,9 do 6,0 m nrm.

Cały obszar planu położony jest w granicach terenu i obszaru górnictwa „Ustka I” dla złoża torfów leczniczych ustanowionego decyzją MOŚZNIŁ GOWp/44/92/93 z dnia 30.12.1992r. oraz w granicach terenu i obszaru górnictwa „Ustka” dla złoża wód leczniczych ustanowionego decyzją MOŚZNIŁ GOWp/45/92/93 z dnia 30.12.1992r.

Obszar planu położony jest w granicach stref „A” i „B” ochrony uzdrowiskowej Uzdrowiska Ustka oraz w granicach pasa ochronnego brzegu morskiego.

Powierzchnia obszaru planu wynosi ok. 10,88 ha. W obszarze planu występują dwie różne fizjograficznie formy zagospodarowania: w części północno-wschodniej zasięg torfowiska z niewielką powierzchnią złoża borowiny, które rozbudowane jest w kierunku wschodnim, na obszarze gminy Ustka w obrębie geodezyjnym Przewłoka, pozostały teren stanowi zabudowa wielo i jednorodzinna wzdłuż ulicy Grunwaldzkiej.

Obszar przeznacza się pod tereny górnicze eksploatacji złoża torfu leczniczego (borowiny), tereny eksploatacji wód leczniczych i termalnych, tereny zabudowy wielorodzinnej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, oraz tereny komunikacji.

Bilans terenu przedstawia się następująco:

Tereny górnicze eksploatacji złoża torfu leczniczego	= 3,16 ha
Tereny górnicze eksploatacji złoża torfu leczniczego, wód leczniczych i termalnych	= 2,06 ha
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej	= 0,77 ha
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	= 2,97 ha
Tereny leśne	= 0,64ha
Komunikacja	= 1,28 ha
$\Sigma = 10,88ha$	

W granicach planu wyodrębniono 7 stref funkcyjnych, ujętych w 7 kartach terenu.

Plan zawiera następujące ustalenia ogólne dla poszczególnych funkcji:

PG - Tereny eksploatacji złoża torfu leczniczego (borowiny)

a/ Wiodące funkcje, obiekty oraz formy użytkowania i zagospodarowania terenu:

- eksploatacja torfu leczniczego (borowiny) w obszarze strefy zerowej
- wprowadzenie pasa zieleni wokół strefy zerowej wydobycia borowiny o szer. min. 10m
- rekultywacja terenu po zakończeniu eksploatacji złoża w kierunku przeznaczenia terenu na funkcję rolniczą, leśną, wodną, zieleni urządzonej lub wodno-rekreacyjną

b/ Towarzyszące funkcje, obiekty oraz formy użytkowania i zagospodarowania terenu:

- lokalizacja zaplecza kopalni
- lokalizacja tymczasowych obiektów budowlanych związanych z technologią wydobycia
- lokalizacja dróg wewnętrznych dla obsługi kopalni
- lokalizacja urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej niezbędnej dla funkcjonowania kopalni

c/ Wykluczone funkcje, obiekty oraz formy użytkowania i zagospodarowania terenu:

- wszelka zabudowa obiektami budowlanymi i zagospodarowanie terenu nie związane z funkcją wiodącą

PG,PW - Tereny eksploatacji złoża torfu leczniczego (borowiny), wód leczniczych i termalnych

- a/** Wiodące funkcje, obiekty oraz formy użytkowania i zagospodarowania terenu:
- eksploatacja torfu leczniczego (borowiny) w obszarze strefy zerowej
 - eksploatacja wód leczniczych i termalnych
 - wprowadzenie pasa zieleni wokół strefy zerowej wydobycia borowiny o szer. min. 10m
 - rekultywacja terenu po zakończeniu eksploatacji złoża w kierunku przeznaczenia terenu na funkcję rolniczą, leśną, wodną lub zieleni urządzonej
- b/** Towarzyszące funkcje, obiekty oraz formy użytkowania i zagospodarowania terenu:
- lokalizacja zaplecza kopalni
 - lokalizacja tymczasowych obiektów budowlanych związanych z technologią wydobycia
 - lokalizacja dróg wewnętrznych dla obsługi kopalni
 - lokalizacja urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej niezbędnej dla funkcjonowania kopalni
- c/** Wykluczone funkcje, obiekty oraz formy użytkowania i zagospodarowania terenu:
- wszelka zabudowa obiektami budowlanymi i zagospodarowanie terenu nie związane z funkcją wiodącą

MN,U – Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej

- a/** Wiodące funkcje, obiekty oraz formy użytkowania i zagospodarowania terenu:
- lokalizacja zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej
 - lokalizacja usług nieuciążliwych
- b/** Towarzyszące funkcje, obiekty oraz formy użytkowania i zagospodarowania terenu:
- lokalizacja obiektów małej architektury i budowli związanych z zagospodarowaniem terenu
 - lokalizacja urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej i drogowej
 - lokalizacja zabudowy towarzyszącej i gospodarczej – garaże, budynki gospodarcze, wiaty itp.
- c/** Wykluczone funkcje, obiekty oraz formy użytkowania i zagospodarowania terenu:
- zmiana sposobu użytkowania na funkcje uciążliwe np. rzemiosło oraz usługi handlu o pow. sprzedaży powyżej 200m²

MW - Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej

- a/** Wiodące funkcje i obiekty oraz formy użytkowania i zagospodarowania terenu:
- zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna z zabudową towarzyszącą usług nieuciążliwych i boksami garażowymi
- b/** Towarzyszące funkcje, obiekty oraz formy użytkowania i zagospodarowania terenu:
- zmiana sposobu użytkowania w zakresie zmiany istniejącej funkcji usługowej na inną funkcję usług nieuciążliwych
 - lokalizacja obiektów małej architektury i budowli związanych z zagospodarowaniem terenu
 - lokalizacja urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej i drogowej
 - lokalizacja dróg wewnętrznych i miejsc postojowych
- c/** Wykluczone funkcje, obiekty oraz formy użytkowania i zagospodarowania terenu:
- zmiana sposobu użytkowania na funkcje uciążliwe np. rzemiosło oraz usługi handlu o pow. sprzedaży powyżej 200m²

ZL - Tereny leśne

- a/** Wiodące funkcje, obiekty oraz formy użytkowania i zagospodarowania terenu:

- tereny leśne
- b/** Towarzyszące funkcje, obiekty oraz formy użytkowania i zagospodarowania terenu:
 - zalesienia
 - lokalizacja obiektów związanych z gospodarką leśną (paśniki, wieże obserwacyjne itp.)
- c/** Wykluczone formy zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - likwidacja rowów i urządzeń melioracyjnych
 - lokalizacja wszelkich form zabudowy nie związanych z gospodarką leśną

Tereny komunikacji:

KZ – tereny drogi zbiorczej

KD – tereny drogijazdowej

Ustalenia szczegółowe planu wskazują uwarunkowania wynikające z występowania terenów podlegających ochronie, które muszą być uwzględnione przy realizacji ustaleń planu:

- Obszar planu położony jest w granicach terenu i obszaru górniczego „Ustka I” dla złoża torfów leczniczych oraz w granicach terenu i obszaru górniczego „Ustka” dla złoża wód leczniczych. Eksploatacja i zagospodarowanie terenu powinny odbywać się z zachowaniem wszelkich rygorów określonych w wydanych decyzjach administracyjnych dotyczących ustanowienia złoża i jego eksploatacji oraz zgodnie z przepisami szczegółowymi w tym ustawami z zakresu eksploatacji złóż oraz ochrony środowiska.
- Obszar położony jest w granicach strefy w granicach strefy „A” i „B” ochrony uzdrowiskowej Uzdrowiska Ustka. Wszelkie działania inwestycyjne należy realizować z przestrzeganiem uwarunkowań związanych z charakterem uzdrowiskowym miasta Ustki w oparciu o przepisy szczegółowe.
- Obszar planu znajduje się w granicach pasa ochronnego brzegu morskiego. Wszelkie działania inwestycyjne realizować zgodnie z przepisami szczegółowymi.

Ponadto ustalenia szczegółowe planu zakładają:

- zabezpieczenie w trakcie robót eksploatacyjnych terenu eksploatacji i terenów przyległych przed osuwaniem się mas ziemnych
- zabezpieczenie wyrobisk poeksploatacyjnych przed możliwością składowania odpadów
- przed przystąpieniem do realizacji ustaleń planu należy wykonać specjalistyczne opracowanie hydrogeologiczne w zakresie wpływu eksploatacji złoża borowiny na tereny wodonośne związane z bezpieczeństwem ujęcia wody pitnej dla miasta Ustki i uzgodnić z właściwymi organami
- wszelkie zmiany stosunków gruntowo-wodnych, towarzyszące realizacji zapisów planu nie mogą trwale, negatywnie oddziaływać na tereny sąsiednie, a zwłaszcza na znajdujący się w niewielkiej odległości od granicy planu obszar chronionego krajobrazu Pas pobraża na wschód od Ustki
- rekultywację gruntów i zagospodarowanie terenów po zakończeniu eksploatacji złoża w kierunku przeznaczenia terenu na funkcję rolniczą, leśną, wodną, zieleni urządzonej oraz wodno-rekreacyjną
- stosowanie takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, które ograniczą negatywny wpływ na środowisko.
- prowadzenie gospodarki odpadami zgodnie z obowiązującymi wymaganiami przepisów prawnych.
- uwzględnienie przepisów dotyczących ochrony gatunkowej roślin, zwierząt i grzybów

W zakresie wyposażenia planu w infrastrukturę techniczną projekt planu zakłada:

Zaopatrzenie w wodę

- z istniejącej sieci wodociągowej.

Kanalizacja sanitarna

- do istniejącej kanalizacji sanitarnej.

Kanalizacja deszczowa

- w obszarze miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewiduje się odprowadzenie wód opadowych z dachów budynków na terenie zabudowy mieszkaniowej i usługowej w obrębie terenów działek budowlanych, z placów, parkingów i dróg po podczyszczeniu do stanu wymaganego obowiązującymi przepisami do systemu kanalizacji deszczowej, dolów chłonnych lub zbiorników retencyjnych.

Zaopatrzenie w energię elektryczną

- z istniejącej sieci elektroenergetycznej.

Powiązania komunikacyjne

W granicach opracowania planu zlokalizowana jest droga powiatowa nr 1112G klasy „Z” zbiorcza. Plan zakłada obsługę komunikacyjną obszaru za pośrednictwem istniejących i projektowanych dróg publicznych i niepublicznych.

6. Istotne problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji planu

Z realizacją ustaleń przedmiotowego planu wiązać się będą skutki środowiskowe, które pogrupować można następująco:

Zagrożenia osuwiskowe - Z uwagi na budowę geologiczną, jak i sposób prowadzenia eksploatacji, nie powinny wystąpić zjawiska osuwiskowe i obrywania się borowiny. W budowie geologicznej nie występują żadne zaburzenia jednorodności złoże czy strukturalno-tektoniczne, brak jest uskoków, płaszczyzn poślizgu, spękań, jak i zjawisk krasowych. Konieczność utrzymania wody na stałym poziomie w złożu dla zachowania wartości leczniczych borowiny korzystnie będzie wpływać na utrzymanie pionowości ścian eksploatacyjnych i skarp stałych.

Zagrożenia wodne - Ze względu na charakter złoże i rodzaj kopaliny, złoże borowiny „Ustka” wymaga trwałego zawodnienia. Jest to podstawowy warunek ochrony złoże, pozwalający na zachowanie wartości leczniczych kopaliny. Złoże zasilane jest głównie wodami opadowymi oraz wodami gruntowymi, zależnymi od stanu wody w Strudze Ustka-Przewłoka, która przecina złoże. Wzrost poziomu wody w złożu po zakończeniu eksploatacji wypełnia się wodą. Ze względu na brak urządzeń i budynków oraz wycofywanie maszyn po zakończonej eksploatacji z terenu kopalni, zalanie terenu (wzrost poziomu wody) nie stwarza zagrożenia.

W eksploatacji złoże borowiny „Ustka” występują niewielkie zagrożenia wodne, wyłącznie od wód powodziowych. Na terenie kopalni nie istnieją naturalne zbiorniki wodne oraz nie planuje się wykorzystania otworów odwadniających. Przed podjęciem eksploatacji w ramach prac przygotowawczych i udostępniających złoże pogłębiona i uregulowana zostanie Struga Ustka-Przewłoka. Od tej rzeki złoże jest okresowo zalewane ze względu na niedrożność rowów. W celu odprowadzenia nadmiaru wody z wyrobiska poeksploatacyjnego, a także w celu obniżenia poziomu wody w złożu w strefie pracy kopalni zostanie wykonany rów łączący wyrobisko ze Strugą Ustka-Przewłoka, zaopatrzonej w zastawkę zlokalizowaną w pasie ochronnym utworzonym dla rzeki. Innych prac dla zwalczania zagrożenia wodnego nie przewiduje się.

Inne zagrożenia naturalne - Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 czerwca 2002r w sprawie zagrożeń naturalnych w zakładach górniczych (Dz. U. Nr 94, poz. 841 ze zm.) określa kryteria oceny występujących w zakładach górniczych zagrożeń naturalnych: tąpniętami, metanowym, wyrzutami gazów i skał, wybuchem pyłu węglowego, wodnego, erupcyjnego, siarkowodorowego, radiacyjnego naturalnymi substancjami promieniotwórczymi, a także działaniem pyłów szkodliwych dla zdrowia. W przypadku złoże borowiny „Ustka” nie przewiduje się występowania w/w zagrożeń naturalnych w zakładach górniczych. Jedynie ze względu na użytkowanie urządzeń

spalinowych może wystąpić zagrożenie pożarowe (nie zaliczane do zagrożeń naturalnych) i ewentualnie od zaprószenia ognia w pobliskim lesie. Występuje też bardzo nisko prawdopodobieństwo częściowego zatopienia pola eksploatacji w okresach wiosenno-jesiennych roztopów ze względu na ukształtowanie złoża, sieć rowów melioracyjnych i wpływ pobliskiego cieku.

Zanieczyszczenie powietrza - torf będzie wydobywany w stanie mokrym, co zapewnia brak zapylenia w obrębie obszaru górniczego i sąsiadujących z nim terenów. Podczas prac wydobywczych i transportu wystąpi emisja zanieczyszczeń pyłowych i gazowych do powietrza związana ze spalaniem paliw w silnikach pracujących maszyn i pojazdów transportujących kopalinę do Zakładu Przyrodoleczniczego. Emisja ta będzie ograniczona do bezpośredniego sąsiedztwa prowadzonych prac i nie będzie miała wpływu na stan jakości powietrza.

Zmiany stosunków wodnych - Podstawowym warunkiem ochrony złoża, pozwalającym na zachowanie leczniczych wartości borowiny, jest utrzymanie zwierciadła wody na optymalnym poziomie tj. od 0,60 – 0,70m ppt. Z uwagi na zły stan techniczny Strugi Ustka – Przewłoka i całego systemu rowów melioracyjnych należy niezwłocznie przeprowadzić odpowiednie prace melioracyjne (na etapie przedeksploatacyjnym).

Według badań geologicznych wykonanych przez Uzdrowisko Ustka, stwierdzono, że prowadzona eksploatacja nie będzie powodować zmian stosunków wodnych, niemniej na etapie przygotowania inwestycji należy fakt ten potwierdzić poprzez analizę o której mówią zapisy planu – w pkt.5.4 karty terenu dla strefy 1.PG,ZZ i pkt.5.3 karty terenu dla strefy 2.PG,PW,ZZ.

Gospodarka odpadami oraz masami ziemnymi lub skalnymi, nadkładem - W trakcie eksploatacji złoża borowiny „Ustka” odpady nie występują. Nadkład (wierzchowina) będzie w całości wykorzystany do rekultywacji wyrobisk poeksploatacyjnych po zakończeniu każdego etapu eksploatacji.

Gospodarka innymi masami ziemnymi ani skalnymi nie będzie prowadzona – złożo występuje przypowierzchniowo.

Przekształcenia terenu - obszar złoża zostanie wyłączony z dotychczasowego użytkowania. W wyniku eksploatacji złoża borowiny nastąpią przekształcenia terenu – w wyniku eksploatacji powstaną wyrobiska wypełnione wodą. Z uwagi na bezpośredni transport urobku do Zakładu Przyrodoleczniczego nie będzie zwalowisk zewnętrznych urobku. Nie przewiduje się również budowy obiektów kubaturowych zaplecza techniczno-administracyjnego. Tymczasowe drogi technologiczne po zakończeniu eksploatacji zostaną zlikwidowane.

Sposób prowadzenia eksploatacji borowiny, a także urządzenia stosowane na złożu nie powinny powodować zanieczyszczenia powietrza, wody i gruntów. Straty w środowisku roślinnym spowodowane eksploatacją uzupełnione zostaną po jej zakończeniu, ponieważ teren złoża poddany będzie zabiegom rekultywacyjnym.

Również prawidłowo prowadzona eksploatacja złóż wód leczniczych nie powinna stanowić jakiegokolwiek zagrożenia dla powierzchni i środowiska naturalnego. Wydobywana solanka użytkowana będzie w basenie kąpielowym i wannach, woda pozabiegowa odprowadzana będzie do oczyszczalni ścieków, a stamtąd do basenu portowego. W samym odwiercie prowadzone będą badania stacjonarne. Interpretacja ich pozwoli na wykrycie ewentualnych nieprawidłowości zachodzących w odwiercie lub też w złożu. Jedynym niebezpieczeństwem, jakie może tu wystąpić, to połączenie horyzontów wodonośnych o różnych ciśnieniach hydrostatycznych i różnej mineralizacji, na skutek korozji rur. Prowadziłoby to do zasolenia wyżej leżących poziomów wodonośnych (kredowego, mioceńskiego i plejstocńskiego), z których eksploatowana jest woda dla ujęcia miejskiego. Prace badawcze prowadzone w sposób stacjonarny w odwiercie pozwolą na wczesne wykrycie ewentualnych niekorzystnych zmian, a tym samym umożliwią podjęcie odpowiedniego działania, mającego na celu przywrócenie prawidłowej pracy odwiertu, a tym samym wykluczą ewentualny ujemny wpływ na środowisko naturalne.

Ocena uwzględnienia przez przedmiotowy projekt planu wymagań dla zapewnienia prawidłowej działalności lecznictwa uzdrowiskowego określonych w Statucie uzdrowiska Ustka

Obszar objęty planem położony jest w strefie „A” i strefie „B” ochrony uzdrowiskowej. W strefach ochrony uzdrowiskowej obowiązują zakazy i nakazy przewidziane w ustawie z dnia 28 lipca 2005r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz.U.z 2005r. Nr 167, poz.1399 z późn.zm.) oraz statucie uzdrowiska Ustka, zgodnie z którymi w strefie „A” zabrania się m.in.: budowy zakładów przemysłowych, budynków mieszkalnych jedno i wielorodzinnych; garaży wolno-stojących; obiektów handlowych o pow. użytkowania większej niż 400m²; stacji paliw oraz punktów dystrybucji produktów naftowych; autostrad i dróg ekspresowych; stacji bazowych telefonii ruchomej, stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych, stacji radiolokacyjnych i innych emitujących fale elektromagnetyczne (nie dot. urządzeń łączności na potrzeby służb bezpieczeństwa publicznego i ratownictwa z zastrzeżeniem, że urządzenia te będą oddziaływały na środowisko polami elektromagnetycznymi o poziomi nie wyższym niż określone dla strefy „B”); obiektów budowlanych mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; uruchamiania składowisk odpadów stałych i płynnych, punktów skupu złomu i punktów skupu produktów rolnych, składów nawozów sztucznych, środków chemicznych i składów opału; pól biwakowych i campingowych; wyrębu drzew leśnych i parkowych, z wyjątkiem cieć pielęgnacyjnych; pozyskiwania surowców mineralnych innych niż naturalne surowce lecznicze; prowadzenia robót melioracyjnych i innych działań powodujących niekorzystną zmianę istniejących stosunków wodnych; prowadzenia działań mających negatywny wpływ na fizjografię uzdrowiska i jego założenia przestrzenne lub właściwości lecznicze klimatu.

Natomiast w strefie „B” zabrania się między innymi: budowy zakładów przemysłowych; obiektów handlowych o powierzchni użytkowania większej niż 400m²; stacji paliw, bliżej niż 500 m od granicy strefy „A” ochrony uzdrowiskowej; urządzeń emitujących fale elektromagnetyczne, będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oddziałujących na strefę „A” ochrony uzdrowiskowej polami elektromagnetycznymi o poziomach wyższych niż dopuszczalne określone w przepisach odrębnych; parkingów naziemnych o liczbie miejsc postojowych powyżej 50 z wyjątkiem parkingów wielopoziomowych; wyrębu drzew leśnych i parkowych, z wyjątkiem cieć pielęgnacyjnych i wyrębu określonego w planie urządzenia lasu; pozyskiwania surowców mineralnych innych niż naturalne surowce lecznicze; prowadzenia robót melioracyjnych i innych działań powodujących niekorzystną zmianę istniejących stosunków wodnych; prowadzenia działań mających negatywny wpływ na fizjografię uzdrowiska i jego układ urbanistyczny lub właściwości lecznicze klimatu. W celu ochrony funkcji leczniczej, zgodnie ze Statutem uzdrowiska Ustka ochrony uzdrowiskowej, w zakresie wymagań sanitarnych w strefie „A” i „B” zabrania się odprowadzania ścieków sanitarnych do zbiorników bezodpływowych, a w strefie „A” odprowadzania wód opadowych bezpośrednio do zbiorników wodnych;

W strefie „A” procentowy udział terenów zieleni powinien wynosić nie mniej niż 65%, natomiast w strefie „B” nie mniej niż 50%.

Ustalenia projektu przedmiotowego planu spełniają wszystkie uwarunkowania dla stref ochrony uzdrowiskowej „A” i „B” określone ustawie z dnia 28 lipca 2005r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych oraz w Statucie uzdrowiska Ustka.

7. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia planu

W obszarze planu nie występują formy ochrony przyrody posiadające uregulowania prawne w postaci zapisów w ustawach i rozporządzeniach.

Eksploracja złoża zgodnie z zatwierdzonym Planem ruchu zakładu górniczego i warunkami określonymi w koncesji nie będzie miała negatywnych skutków dla środowiska jako całości. Biorąc pod

uwagę położenie obszaru złoża w odniesieniu do obszarów chronionych, w tym sieci obszarów Natura 2000 można stwierdzić, że nie będzie też negatywnie oddziaływała na cele i przedmiot ochrony najbliższych położonych obszarów Natura 2000 tj. PLB220002 „Dolina Słupi” i PLB990002 „Przybrzeżne wody Bałtyku”.

8. Określenie i ocena skutków dla środowiska wynikających z projektowanego przeznaczenia terenu oraz skutków realizacji ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska

Konsekwencje ustaleń planu mają odzwierciedlenie podczas realizacji inwestycji, które muszą być wykonywane zgodnie z jego zapisami. Dlatego ważne jest, aby na etapie opracowywania planu zagospodarowania przestrzennego rozpoznać obszary szczególnie wrażliwe i cenne środowiskowo, które powinny podlegać ochronie przed zainwestowaniem.

W celu minimalizacji i ograniczenia negatywnych oddziaływań, winny być przewidziane stosowne rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne. Rozwiązania te powinny równoważyć negatywne oddziaływania i korzyści ekonomiczne.

8.1 Wpływ na różnorodność biologiczną

Różnorodność biologiczna, bioróżnorodność – oznacza zróżnicowanie życia na wszelkich poziomach jego organizacji. Zgodnie z Konwencją o różnorodności biologicznej (podpisaną w 1992 r. w czasie konferencji Narodów Zjednoczonych pn. Szczyt Ziemi w Rio de Janeiro) różnorodność biologiczna to zróżnicowanie wszystkich żywych organizmów występujących na Ziemi w ekosystemach lądowych, morskich i słodkowodnych oraz w zespołach ekologicznych, których są częścią. Dotyczy ona różnorodności w obrębie gatunku (różnorodność genetyczna), pomiędzy gatunkami oraz różnorodności ekosystemów. Bioróżnorodność jest często stosowanym określeniem dla sumy gatunków lub ekosystemów analizowanych lub porównywanych obszarów.

Obszar reprezentowany w planie cechuje się zróżnicowaną bioróżnorodnością. Obszar planu torfowiskowy przedstawia – zbiorowiska szuwarowe – z przewagą szuwarów trzcinowych oraz niewielkie kępy samosiewów wierzbowych. Południowa część terenu wydzielona pod zabudowę jednorodzinną przedstawia zagospodarowane ogródki przydomowe z zielenią dekoracyjną lub odłogi z zielenią ruderalną. Wzdłuż ulicy Armii Krajowej widoczne są młode zadrzewienia przyuliczne, wyróżniające się zakrzaczeniem. W obszarze planu występują systemy wodne w postaci rzeki oraz rowów melioracyjnych.

Straty w środowisku roślinnym spowodowane eksploatacją uzupełnione zostaną po jej zakończeniu, ponieważ teren złoża poddany będzie zabiegom rekultywacyjnym. Przewiduje się rekultywację terenu w kierunku rolnym, leśnym, wodnym, zieleni urządzonej lub wodno-rekreacyjną. Taka forma rekultywacji będzie miała korzystny wpływ na różnorodność biologiczną na obszarze gminy.

8.2 Wpływ na ludzi

Projekt planu nie wprowadza funkcji, która wpływałaby znacząco na zdrowie ludzi jak i samych ludzi.

W celu ochrony terenów przyległych w planie wokół terenu eksploatacji wprowadza się pas zieleni o szer. min. 10 m.

Ograniczenie uciążliwości akustycznej spowodowanej eksploatacją złoża to wprowadzenie w planie odpowiednich zapisów dotyczących sposobów ochrony akustycznej od terenów eksploatacji.

Realizacja ustaleń planu na warunkach określonych w koncesji na wydobywanie kruszywa nie spowoduje wystąpienia istotnych zagrożeń dla zdrowia ludzi, zarówno na terenie objętym planem, jak też na terenach przyległych.

8.3 Wpływ na świat roślin i zwierząt

Zgodnie z art. 127 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku – Prawo ochrony środowiska „Ochrona zwierząt oraz roślin polega na:

1. zachowaniu cennych ekosystemów, różnorodności biologicznej i utrzymaniu równowagi przyrodniczej,
2. tworzeniu warunków prawidłowego rozwoju i optymalnego spełniania przez zwierzęta i roślinność funkcji biologicznej w środowisku,
3. zapobieganiu lub ograniczaniu negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogłyby niekorzystnie wpłynąć na zasoby oraz stan zwierząt i roślin,
4. zapobieganiu zagrożeniom naturalnych kompleksów i tworów przyrody".

Część obszaru i terenu górniczego obejmuje tereny leśne, które wymagają uzyskania zgody na wyłączenie ich z produkcji leśnej. Obszar leśny, który jest przedmiotem wyłączenia położony jest na skraju zwartego kompleksu leśnego porastającego przybrzeżny pas wydmy. W związku z tym, że położony jest na styku terenów leśnych i terenów rolnych, skutki uboczne spowodowane wyłączeniem są minimalne i poza niewielkim zmniejszeniem się obszaru leśnego nie spowodują istotnych zagrożeń dla środowiska. Biorąc zaś pod uwagę określony w wydanych decyzjach administracyjnych sposób rekultywacji terenów górniczych m.in. w kierunku zalesienia terenów wyeksploatowanych, należy stwierdzić, że w wyniku rekompensacji przyrodniczej obszar leśny po zakończeniu eksploatacji złoża zostanie znacznie powiększony w stosunku do stanu obecnego.

Ponadto zgodnie z zapisami planu, przy wdrażaniu ustaleń planu, należy zapewnić uwzględnienie przepisów dotyczących ochrony gatunkowej roślin, zwierząt i grzybów.

8.4 Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Ze względu na charakter złoża i rodzaj kopaliny, złoża borowiny „Ustka” wymaga trwałego zawodnienia. Jest to podstawowy warunek ochrony złoża, pozwalający na zachowanie wartości leczniczych kopaliny. Złoże zasilane jest głównie wodami opadowymi oraz wodami gruntowymi, zależnymi od stanu wody w Strudze Ustka-Przewłoka, która przecina złoże. Przed podjęciem eksploatacji w ramach prac przygotowawczych i udostępniających złoże pogłębiona i uregulowana zostanie Struga Ustka-Przewłoka.

Według opracowania wykonanego przez Uzdrowisko Ustka Sp. z o.o. pt. „Plan Ruchu (część szczegółowa) Odkrywkowego Zakładu Górniczego – Uzdrowski Zakład Górniczy Ustka”, stwierdzono, że prowadzona eksploatacja nie będzie powodować zmian stosunków wodnych, niemniej na etapie przygotowania inwestycji należy fakt ten potwierdzić poprzez analizę o której mówią zapisy planu – w pkt.5.4 karty terenu dla strefy 1.PG,ZZ i pkt. 5.3 karty terenu dla strefy 2.PG,PW,ZZ.

Szczególne uwagi należy zwrócić na to, aby wszelkie zmiany stosunków gruntowo-wodnych, towarzyszące realizacji zapisów planu nie oddziaływały trwale, negatywnie na tereny sąsiednie, a zwłaszcza na znajdujący się w niewielkiej odległości od granicy planu obszar chronionego krajobrazu Pas pobraża na wschód od Ustki.

8.5 Wpływ na powietrze i klimat akustyczny

Torf będzie wydobywany w stanie mokrym, co zapewnia brak zapylenia w obrębie obszaru górniczego i sąsiadujących z nim terenów. Podczas prac wydobywczych i transportu wystąpi emisja zanieczyszczeń pyłowych i gazowych do powietrza związana ze spalaniem paliw w silnikach pracujących maszyn i pojazdów transportujących kopalinę do Zakładu Przyrodoleczniczego. Emisja ta będzie ograniczona do bezpośredniego sąsiedztwa prowadzonych prac i nie będzie miała wpływu na stan jakości powietrza.

Emisja zanieczyszczeń pyłowych i gazowych pochodząca ze źródeł mieszkalnych, usługowych i dróg nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska, a ich eksploatacja nie może przekraczać dopuszczalnych standardów emisyjnych, dla których te standardy ustalono poza terenem danej funkcji.

8.6 Wpływ na powierzchnię ziemi, gleby

Zgodnie z zapisami planu projektowane użytkowanie i zagospodarowanie terenu nie może stanowić zanieczyszczenia dla środowiska gruntowo-wodnego. Przy użytkowaniu terenu należy zastosować

takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, które ograniczą negatywny wpływ na środowisko, w tym na powierzchnię ziemi i gleby. Ponadto biorąc pod uwagę sposób prowadzenia eksploatacji, a także urządzenia stosowane na złożu nie przewiduje się zanieczyszczenia powietrza, wody i gruntów. Straty w środowisku roślinnym spowodowane eksploatacją uzupełnione zostaną po jej zakończeniu, ponieważ teren złoża poddany będzie zabiegom rekultywacyjnym.

8.7 Wpływ na walory krajobrazowo-przyrodnicze

Z punktu widzenia walorów krajobrazowych nie nastąpią istotne negatywne zmiany. Obszar złoża zostanie wyłączony z dotychczasowego użytkowania. W wyniku eksploatacji złoża borowiny nastąpią przekształcenia terenu – w wyniku eksploatacji powstaną wyrobiska wypełnione wodą. Z uwagi na bezpośredni transport urobku do Zakładu Przyrodoleczniczego nie będzie zwałowisk zewnętrznych urobku. Nie przewiduje się również budowy obiektów kubaturowych zaplecza techniczno-administracyjnego. Tymczasowe drogi technologiczne po zakończeniu eksploatacji zostaną zlikwidowane. Proponowany jest sposób rekultywacji terenów poeksploatacyjnych poprzez utworzenie przestrzeni rekreacyjnej, zagospodarowanej niską zielenią ozdobną oraz oczkami wodnymi, wzbogaconymi elementami małej architektury. Ta forma rekultywacji, odtwarzana sukcesywnie od strony północnej, w miarę postępu robót wydobywczych, w funkcjonalnym połączeniu z Parkiem Zdrojowym, tworzyć będzie obszar o charakterze wypoczynkowo-spacerowym, wzbogacający uzdrowski charakter Ustki.

8.8 Wpływ na klimat

Projekt planu nie wprowadza funkcji, która miałaby znaczący wpływ na zmianę klimatu obszaru objętego opracowaniem i jego otoczenia. Nie spowoduje pogorszenia właściwości leczniczych klimatu uzdrowiska.

8.9 Wpływ na zasoby naturalne

Obszar planu położony jest w granicach terenu i obszaru górniczego „Ustka I” dla złoża torfów leczniczych ustanowionego decyzją MOŚZNiL GOWp/44/92/93 z dnia 30.12.1992r. oraz w granicach terenu i obszaru górniczego „Ustka” dla złoża wód leczniczych ustanowionego decyzją MOŚZNiL GOWp/45/92/93 z dnia 30.12.1992r. Plan obejmuje swym zasięgiem teren złoża borowiny - część znajdującą się w granicach gminy i został podjęty w związku z decyzją o eksploatacji na tym terenie ww surowca naturalnego.

8.10 Wpływ na zabytki i wartości kulturowe

Ustalenia planu nie wpłyną negatywnie na dziedzictwo kulturowe Ustki. Obszar planu zlokalizowany jest poza strefami ochrony konserwatorskiej. W sąsiedztwie planu nie występują obiekty o wartościach historyczno-kulturowych.

8.11 Wpływ na dobra materialne

Ustalenia planu nie będą miały wpływu na dobra materialne zlokalizowane na przedmiotowym terenie.

9. Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych i innych ustaleń zawartych w planie

Zgodność projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenów z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego został opracowany zgodnie z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym.

Zgodność z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego został opracowany zgodnie z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska.

Skuteczność ochrony różnorodności biologicznej

Różnorodność biologiczna odnosi się do liczby gatunków, jak również zróżnicowania w obrębie gatunków, które żyją na jakimś terenie lub w określonym ekosystemie. Utrata bioróżnorodności może w poważnym stopniu ograniczyć zdolność ekosystemu lub gatunku do skutecznego reagowania na nagły stres, taki jak np. susza, powódź lub zaraza.

Analiza warunków przyrodniczych na omawianym obszarze nie pozwala na sformułowanie tezy o negatywnym oddziaływaniu co do ograniczeń rozwoju poszczególnych gatunków w ukształtowanych ekosystemach, gdyż projekt planu uwzględnia wszystkie istniejące i projektowane formy ochrony przyrody.

Właściwość proporcji pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania a pozostałymi terenami

Biorąc po uwagę kierunki rozwoju określone w studium uwarunkowań Ustki, proporcja pomiędzy istniejącymi terenami o różnych formach zainwestowania a pozostałymi obszarami „biologicznymi” jest korzystna dla środowiska przyrodniczego, a jednocześnie uwzględnia potrzeby i możliwości rozwoju gospodarczego gminy.

10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w planie

Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w ustaleniach planu to:

- 1) Pozostawienie obszaru w dotychczasowym użytkowaniu - to forma zagospodarowania terenu nie ingerująca w obszar. Nie jest to rozwiązanie korzystne. Występowanie złóż naturalnych surowców leczniczych jest jednym z głównych atutów uzdrowiska. W chwili obecnej powierzchnia torfowiska użytkowana jest jako pastwisko, co niekorzystnie wpływa na jakość borowiny. Stan techniczny rowów na obszarze występowania złoża jest zły, są one zamulone i zarośnięte, zrównując się na pewnych odcinkach z powierzchnią złoża, a więc nie spełniają swojej roli. Niezadowolający stan rowów przyczynia się do nadmiernego nawodnienia złoża. Pozostawienie takiego stanu i brak realizacji ustaleń planu w odniesieniu do eksploatacji złoża borowiny skutkować będzie dalszym pogarszaniem się złego obecnie stanu technicznego systemu rowów melioracyjnych, co będzie niewątpliwie miało wpływ na pogorszenie jakości borowiny jako surowca, a w konsekwencji może ograniczać rozwój lecznictwa uzdrowiskowego. A więc takie rozwiązanie jak pozostawienie obszaru planu w dotychczasowym użytkowaniu nie jest brama pod uwagę.

Biorąc pod uwagę rozwiązanie alternatywne przedstawione wyżej, uwarunkowania środowiskowe związane z lokalizacją zaproponowanej funkcji oraz ich potencjałe oddziaływanie na środowisko uzasadnionym jest wprowadzone zagospodarowanie terenu na warunkach określonych w ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania terenu.

11. Rozwiązania eliminujące lub ograniczające prognozowane negatywne oddziaływanie na środowisko

Podstawą w planowaniu rozwoju społeczno – gospodarczego winna być strategia ukierunkowana na unikanie powodowania szkód w środowisku, a nie strategia nastawiona na likwidację skutków degradacji środowiska.

Mając na uwadze zasadę zrównoważonego rozwoju – uznając za priorytet zachowanie wartości środowiska przyrodniczego, a jednocześnie racjonalne inwestowanie dla potrzeb lokalnej społeczności – w celu ograniczenia prognozowanych negatywnych oddziaływań na środowisko wynikających z

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, opracowanie zawiera rozwiązania eliminujące lub ograniczające te oddziaływania, a w szczególności proponuje:

- stosowanie rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych gwarantujących zabezpieczenie przed zanieczyszczeniem gruntu i warstwy wodonośnej
- zabezpieczenie w trakcie robót eksploatacyjnych terenu eksploatacji i terenów przyległych przed osuwaniem się mas ziemnych
- zabezpieczenie wyrobisk poeksploatacyjnych przed możliwością składowania odpadów
- rekultywację gruntów i zagospodarowanie terenów po zakończeniu eksploatacji złoża zgodnie z przepisami Ustawy Prawo geologiczne i górnicze
- rozwiązanie gospodarki wodno – ściekowej w sposób nie szkodliwy dla środowiska przyrodniczego
- zastosowanie środków ochrony przed uciążliwością akustyczną pochodzącą od terenów wydobywania i dróg
- prowadzenie gospodarki odpadami zgodnie z obowiązującymi wymaganiami przepisów prawnych

12. Informacje o transgranicznym oddziaływaniu, ryzyko wystąpienia poważnych awarii

Projekt planu nie wprowadza funkcji, która mogłaby potencjalnie transgranicznie oddziaływać na środowisko, nie przewiduje się lokalizacji zakładów ani obiektów zaliczanych do stwarzających ryzyko wystąpienia poważnej awarii, które mogłoby spowodować wystąpienie poważnej awarii.

13. Propozycja monitoringu środowiska

W planie nie wprowadza się zainwestowania, którego realizacja skutkowałaby koniecznością prowadzenia monitoringu środowiska.

14. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Projekty miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa są dokumentami wymagającymi przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Zakres i stopień informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gdańsku oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Słupsku.

Prognoza oddziaływania na środowisko sporządzana na etapie opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu określenie skutków środowiskowych wynikających z realizacji ustaleń zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wraz z określeniem sposobu łagodzenia potencjalnych niekorzystnych oddziaływań.

Niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono w związku z opracowaniem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Borowiny” dla terenów w granicach administracyjnych miasta Ustka. projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy obszaru, którego północną część stanowią tereny złoża torfu leczniczego (borowiny) oraz wąski pas lasu, pozostały teren to zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i jednorodzinna z usługami.

Przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje obszary oznaczone w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Ustka jako: złoża torfu leczniczego borowiny do ewentualnej eksploatacji, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z drobnymi usługami, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z drobnymi usługami.

Cały obszar planu położony jest w granicach terenu i obszaru górniczego „Ustka I” dla złoża torfów leczniczych ustanowionego decyzją MOŚZNiL znak GOWp/44/92/93 z dnia 30.12.1992r. oraz w granicach terenu i obszaru górniczego „Ustka” dla złoża wód leczniczych ustanowionego decyzją MOŚZNiL znak GOWp/45/92/93 z dnia 30.12.1992r.

Obszar planu położony jest w granicach stref „A” i „B” ochrony uzdrowiskowej Uzdrowiska Ustka oraz w granicach pasa ochronnego brzegu morskiego.

W obszarze planu występują dwie różne fizjograficznie formy zagospodarowania. W części północno-wschodniej zasięg torfowiska z niewielką powierzchnią złoża borowiny, które rozbudowane jest w kierunku wschodnim, na obszarze gminy Ustka w obrębie geodezyjnym Przewłoka. Pozostały teren stanowi zabudowa wielo i jednorodzinna wzdłuż ulicy Grunwaldzkiej.

Powierzchnia obszaru planu wynosi ok. 10,88 ha. Obszar ten w projekcie planu przeznacza się pod tereny górnicze eksploatacji złoża torfu leczniczego (borowiny), tereny eksploatacji wód leczniczych i termalnych, tereny zabudowy wielorodzinnej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, tereny leśne oraz tereny komunikacji.

Teren górniczy „Ustka” obejmuje powierzchnię 4129350 m², na obszarze miasta Ustka i gminy Ustka.

W obrębie terenu górniczego „Ustka” znajduje się obszar górniczy „Ustka I” utworzony dla złoża torfów leczniczych (borowiny), jak i obszar górniczy „Ustka” utworzony dla złoża wód leczniczych „Ustka”.

Obszar górniczy „Ustka I” dla borowiny i teren górniczy dla tego złoża ustanowiony został decyzją MOŚZNIŁ z dnia 30.12.1992r znak GOWp/44/92/93.

Złoże borowiny budują dwa typy torfu: niski i przejściowy. Torf niski reprezentuje torf turzycowiskowy składający się z torfu turzycowego oraz mechowo-turzycowiskowy zbudowany z torfów mszystych i turzycowo-mszystych. Torf przejściowy reprezentuje rodzaj torfowo-mszarny przejściowy zbudowany z torfu torfowcowo-turzycowego. Opinia wydana przez Zakład Balneologii I.M.U. w Poznaniu podaje, iż borowina ze złoża „Ustka” nadaje się do okładów i zawiązań, czyli do zabiegów, w których zamierza się uzyskać efekty termiczny i mechaniczny.

Zasoby borowiny zatwierdzono w roku 1989 w kat. „B” w ilości:

zasoby bilansowe 196 000 ton (177,32 tys. m³)

zasoby pozabilansowe 123 000 ton (115,18 tys. m³)

Złoże położone jest w ujściowym (dolnym) odcinku rzeki Słupi. Odprowadzalnikiem wód ze złoża jest Struga Ustka - Przewłoka, przechodząca przez całą szerokość złoża w jego części północno-wschodniej. Na terenie złoża występuje system rowów odwadniających, ich stan techniczny jest zły, są one zamulone i zarośnięte, zrównując się na pewnych odcinkach z powierzchnią złoża., co przyczynia się do nadmiernego nawodnienia złoża. Na obszarze torfowiska „Ustka” wyróżnia się dwa zbiorowiska roślinne: szuwar, zajmujący niewielkie powierzchnie okalające wyrobiska oraz łąkę, użytkowaną jako pastwiska i zajmującą ok. 99% całej powierzchni torfowiska. Na złożu część terenu pokryta jest wyrobiskami po eksploatacji torfu prowadzonej przed kilkudziesięciu laty. Wyrobiska te występują w postaci nieregularnych wykopów. Powierzchnia wyrobisk ze względu na dużą dewastację i prawie zupełne wyeksploatowanie nie nadaje się do wydobywania borowiny.

Roczne zapotrzebowanie na surowiec wynosi ca 450m³.

W obszarze planu (w jego północnej części) znajduje się również teren eksploatacji złoża wód leczniczych i termalnych, dla którego wyznaczono obszar i teren górniczy „Ustka”. Zasoby eksploatacyjne w kat. „B” zatwierdzone zostały w ilości 31,0 m³/h, przy depresji 19,0 m (na rzędnej 10 m ppm). Ujmowaną odwiertem IHG-1 (głęb. 730m) wodę scharakteryzowano jako 3,3% chlorkowo-sodową, bromkową, jodkową, borową, siarkowodorową, termalną 210C.

Realizacja ustaleń planu nie stwarza zagrożeń dla środowiska i nie powinna wpłynąć negatywnie na jego stan. Z uwagi na budowę geologiczną, jak i sposób prowadzenia eksploatacji, nie powinny wystąpić zjawiska osuwiskowe i obrywania się borowiny. W eksploatacji złoża borowiny „Ustka” występują niewielkie zagrożenia wodne, wyłącznie od wód powodziowych. Na terenie kopalni nie istnieją naturalne zbiorniki wodne oraz nie planuje się wykorzystania otworów odwadniających.

W przypadku złoża borowiny „Ustka” nie przewiduje się występujących w zakładach górniczych naturalnych zagrożeń tj. tąpnięć, metanowego, wyrzutami gazów i skał, wybuchem pyłu węglowego, wodnego, erupcyjnego, siarkowodorowego, radiacyjnego naturalnymi substancjami promieniotwórczymi, a także działaniem pyłów szkodliwych dla zdrowia.

Torf będzie wydobywany w stanie mokrym, co zapewnia brak zapylenia w obrębie obszaru górniczego i sąsiadujących z nim terenów.

Podczas prac wydobywczych i transportu wystąpi emisja zanieczyszczeń pyłowych i gazowych do powietrza związana ze spalaniem paliw w silnikach pracujących maszyn i pojazdów transportujących kopalinę do Zakładu Przyrodoleczniczego. Emisja ta będzie ograniczona do bezpośredniego sąsiedztwa prowadzonych prac i nie będzie miała wpływu na stan jakości powietrza. W trakcie eksploatacji złoża borowiny „Ustka” odpady nie występują. Nadkład (wierzchowina) będzie w całości wykorzystany do rekultywacji wyrobisk poeksploatacyjnych po zakończeniu każdego etapu eksploatacji. Gospodarka innymi masami ziemnymi ani skalnymi nie będzie prowadzona – złożo występuje przypowierzchniowo. W wyniku eksploatacji złoża borowiny nastąpią przekształcenia terenu –powstaną wyrobiska wypełnione wodą. Z uwagi na bezpośredni transport urobku do Zakładu Przyrodoleczniczego nie będzie zwałowisk zewnętrznych urobku. Tymczasowe drogi technologiczne po zakończeniu eksploatacji zostaną zlikwidowane.

Proponowany jest sposób rekultywacji terenów poeksploatacyjnych poprzez utworzenie przestrzeni rekreacyjnej, zagospodarowanej niską zielenią ozdobną oraz oczkami wodnymi, wzbogaconymi elementami małej architektury. Ta forma rekultywacji, odtwarzana sukcesywnie od strony północnej, w miarę postępu robót wydobywczych, w funkcjonalnym połączeniu z Parkiem Zdrojowym, tworzyć będzie obszar o charakterze wypoczynkowo-spacerowym, wzbogacający uzdrowski charakter Ustki.

Prawidłowo prowadzona eksploatacja złóż wód leczniczych nie powinna stanowić jakiegokolwiek zagrożenia dla powierzchni i środowiska naturalnego. Wydobywana solanka użytkowana będzie w basenie kąpielowym i wannach, woda pozabiegowa odprowadzana będzie do oczyszczalni ścieków, a stamtąd do basenu portowego. W samym odwiercie prowadzone będą badania stacjonarne. Interpretacja ich pozwoli na wykrycie ewentualnych nieprawidłowości zachodzących w odwiercie lub też w złożu. Jedynym niebezpieczeństwem, jakie może tu wystąpić, to połączenie horyzontów wodonośnych o różnych ciśnieniach hydrostatycznych i różnej mineralizacji, na skutek korozji rur. Prowadziłoby to do zasolenia wyżej leżących poziomów wodonośnych (kredowego, mioceńskiego i plejstocńskiego), z których eksploatowana jest woda dla ujęcia miejskiego.

Prace badawcze prowadzone w sposób stacjonarny w odwiercie pozwolą na wczesne wykrycie ewentualnych niekorzystnych zmian, a tym samym umożliwią podjęcie odpowiedniego działania, mającego na celu przywrócenie prawidłowej pracy odwiertu, a tym samym wykluczą ewentualny ujemny wpływ na środowisko naturalne.

Ustalenia projektu przedmiotowego planu spełniają wszystkie uwarunkowania dla stref ochrony uzdrowskiej „A” i „B”, określonych w Statucie uzdrowskiego Ustka.

15. Podsumowanie i wnioski

Niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono w związku z opracowaniem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pn. "Borowiny" dla terenów w granicach administracyjnych miasta Ustka. Plan ten obejmuje swym zasięgiem teren złoża borowiny (część znajdującą się w granicach miasta Ustka) wraz z jego bliskim otoczeniem.

Realizacja ustaleń planu nie stwarza zagrożeń dla środowiska i nie powinna wpłynąć negatywnie na jego stan. Z uwagi na budowę geologiczną, jak i sposób prowadzenia eksploatacji, nie powinny wystąpić zjawiska osuwiskowe i obrywania się borowiny. W eksploatacji złoża borowiny „Ustka” występują niewielkie zagrożenia wodne, wyłącznie od wód powodziowych. Na terenie kopalni nie istnieją naturalne zbiorniki wodne oraz nie planuje się wykorzystania otworów odwadniających. W przypadku złoża borowiny „Ustka” nie przewiduje się występujących w zakładach górniczych naturalnych zagrożeń tj. tąpnięć, metanowego, wyrzutami gazów i skał, wybuchem pyłu węglowego, wodnego, erupcyjnego, siarkowodorowego, radiacyjnego naturalnymi substancjami promieniotwórczymi, a także działaniem pyłów szkodliwych dla zdrowia. Torf będzie wydobywany w stanie mokrym, co zapewnia brak zapylenia w obrębie obszaru górniczego i sąsiadujących z nim terenów. Podczas prac wydobywczych i transportu wystąpi emisja zanieczyszczeń pyłowych i gazowych do powietrza związana ze spalaniem paliw w silnikach pracujących maszyn i pojazdów transportujących kopalinę do Zakładu Przyrodoleczniczego. Emisja ta będzie ograniczona do bezpośredniego sąsiedztwa

prac. Ponadto emisja zanieczyszczeń pyłowych i gazowych pochodząca ze źródeł mieszkalnych, usługowych i dróg nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska, a ich eksploatacja nie może przekraczać dopuszczalnych standardów emisyjnych, dla których te standardy ustalono poza terenem danej funkcji. Zgodnie z zatwierdzonym Planem ruchu Odkrywkowego Zakładu Górniczego „Uzdrowski Zakład Górniczy Ustka” w trakcie eksploatacji złoża borowiny „Ustka” odpady nie występują. Nadkład (wierzchowina) będzie w całości wykorzystany do rekultywacji wyrobisk poeksploatacyjnych po zakończeniu każdego etapu eksploatacji. Gospodarka innymi masami ziemnymi ani skalnymi nie będzie prowadzona – złoża występuje przypowierzchniowo. W wyniku eksploatacji złoża borowiny nastąpią przekształcenia terenu – w wyniku eksploatacji powstaną wyrobiska wypełnione wodą. Z uwagi na bezpośredni transport urobku do Zakładu Przyrodoleczniczego nie będzie zwalówek zewnętrznych urobku. W początkowym okresie eksploatacji nie przewiduje się budowy obiektów kubaturowych zaplecza techniczno-administracyjnego. Tymczasowe drogi technologiczne po zakończeniu eksploatacji zostaną zlikwidowane.

Obszar leśny o pow. 2,62 ha, który w przedmiotowym planie przeznacza się do odlesienia położony jest na skraju zwartego kompleksu leśnego porastającego przybrzeżny pas wydmy. W związku z tym, że położony jest na styku terenów leśnych i terenów rolnych, skutki uboczne spowodowane odlesieniem są minimalne i poza niewielkim zmniejszeniem się obszaru leśnego nie spowodują istotnych zagrożeń dla środowiska. Biorąc zaś pod uwagę określony w wydanych decyzjach administracyjnych sposób rekultywacji terenów górniczych między innymi w kierunku zalesienia terenów wyeksploatowanych, należy stwierdzić, że w wyniku rekompensacji przyrodniczej obszar leśny po zakończeniu eksploatacji złoża zostanie znacznie powiększony.

Eksploatacja złoża zgodnie z zatwierdzonym Planem ruchu zakładu górniczego i warunkami określonymi w koncesji nie będzie miała negatywnych skutków dla środowiska jako całości. Biorąc pod uwagę zakres oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska, jak też położenie obszaru złoża w odniesieniu do sieci obszarów Natura 2000 można stwierdzić, że nie będzie też negatywnie oddziaływała na cele i przedmiot ochrony najbliższych położonych obszarów Natura 2000 tj. PLB220002 „Dolina Słupi” i PLB990002 „Przybrzeżne wody Bałtyku”.

Ustalenia projektu przedmiotowego planu spełniają wszystkie uwarunkowania dla stref ochrony uzdrowskiej „A” i „B”, określonych w Statucie uzdrowska Ustka.

16. Podsumowanie na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.)

Obszar planu przeznaczony został decyzją administracyjną Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych nr KZK/012/M/5521/88/89 z dnia 28.02.1989r. zakwalifikowany jako udokumentowane złoża torfu leczniczego (borowiny). Kolejną decyzją Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych i Leśnictwa nr GOWp/44/92/93 z dnia 30.12.1992r. utworzono obszar i teren górniczy „Ustka I” dla złoża torfów leczniczych. Kolejnym etapem postępowania umożliwiającego wydobyć była wydana koncesja Nr 175/94 z dnia 26.08.1994r. Biorąc pod uwagę ww decyzje Urząd Miasta podjął uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego umożliwiającego podjęcie działań inwestycyjnych na eksploatację złoża.

Występowanie złóż naturalnych surowców leczniczych jest jednym z głównych atutów uzdrowska.

W chwili obecnej powierzchnia złoża użytkowana jest jako pastwisko, co niekorzystnie wpływa na jego jakość. Stan techniczny rowów na obszarze występowania złoża jest zły, są one zamulone i zarośnięte, co przyczynia się do nadmiernego nawodnienia złoża. Pozostawienie istniejącego stanu i brak realizacji ustaleń planu w odniesieniu do eksploatacji złoża borowiny skutkować będzie dalszym pogarszaniem się złego obecnie stanu technicznego systemu rowów melioracyjnych, co będzie niewątpliwie miało wpływ na pogorszenie jakości borowiny jako surowca, a w konsekwencji może ograniczać rozwój leśnictwa uzdrowskiego. Jest to uzasadnienie, dla wprowadzenia funkcji projektowanej w planie

miejscowym na terenie objętym opracowaniem w odniesieniu do rozwiązania alternatywnego, tzn. pozostawienia terenu w użytkowaniu dotychczasowym.

Projekt planu nie wprowadza funkcji, która mogłaby potencjalnie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

Biorąc pod uwagę przewidywane potencjalne oddziaływanie na środowisko wynikające z projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy wziąć pod uwagę:

- stosowanie rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych gwarantujących zabezpieczenie przed zanieczyszczeniem gruntu
- zabezpieczenie w trakcie robót eksploatacyjnych terenu eksploatacji i terenów przyległych przed osuwaniem się mas ziemnych;
- zabezpieczenie wyrobisk poeksploatacyjnych przed możliwością składowania odpadów;
- rekultywację gruntów i zagospodarowanie terenów po zakończeniu eksploatacji złoża;
- rozwiązanie gospodarki wodno – ściekowej w sposób nie szkodliwy dla środowiska przyrodniczego;
- szczególną uwagę należy zwrócić na to, aby wszelkie zmiany stosunków gruntowo-wodnych, towarzyszące realizacji zapisów planu nie oddziaływały trwale, negatywnie na tereny sąsiednie, a zwłaszcza na znajdujący się w niewielkiej odległości od granicy planu obszar chronionego krajobrazu Pas pobraża na wschód od Ustki.
- zastosowanie środków ochrony przed uciążliwością akustyczną pochodzącą od terenów wydobywania i dróg,
- prowadzenie gospodarki odpadami zgodnie z obowiązującymi wymaganiami przepisów prawnych
- projektowane zagospodarowanie i użytkowanie terenu nie może stanowić źródła zanieczyszczenia dla środowiska gruntowo-wodnego
- uwzględnienie przepisów dotyczących ochrony gatunkowej roślin, zwierząt i grzybów

W planie nie wprowadza się zainwestowania, którego realizacja skutkowałaby koniecznością prowadzenia monitoringu środowiska.

w sprawie: **przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pn. „BOROWINY” dla terenów w granicach administracyjnych miasta Ustka.**

Na podstawie: art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku – o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 14 ust. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku – o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003vr. Nr 80, poz.717 z późn. zm.)

Rada Miasta Ustka uchwala, co następuje:

§ 1.

Przystępuje się do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pn. „BOROWINY” dla obszaru w granicach administracyjnych miasta Ustka. Granice obszaru objętego projektem planu określono na mapie w skali 1:10000, stanowiącej fragment mapy pochodnej. Mapa stanowi załącznik graficzny do niniejszej uchwały, który jest jej integralną częścią.

§ 2.

Przedmiotem opracowania jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który określi funkcje dla terenów złóż borowiny. Opracowanie polegać będzie również na ustaleniu zasad zagospodarowania terenu istniejącej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i jednorodzinnej, zlokalizowanej przy ulicy Grunwaldzkiej w Ustce.

§ 3.

Zakres ustaleń planu określa art. 15 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku – o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz.717 z późn. zm.) z uzupełnieniem o szczegółowe warunki zagospodarowania terenów, wynikające przepisów szczególnych.

§ 4.

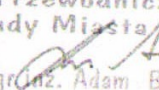
Ustalenia zawarte w planie powinny być zgodne z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Miasto Ustka.

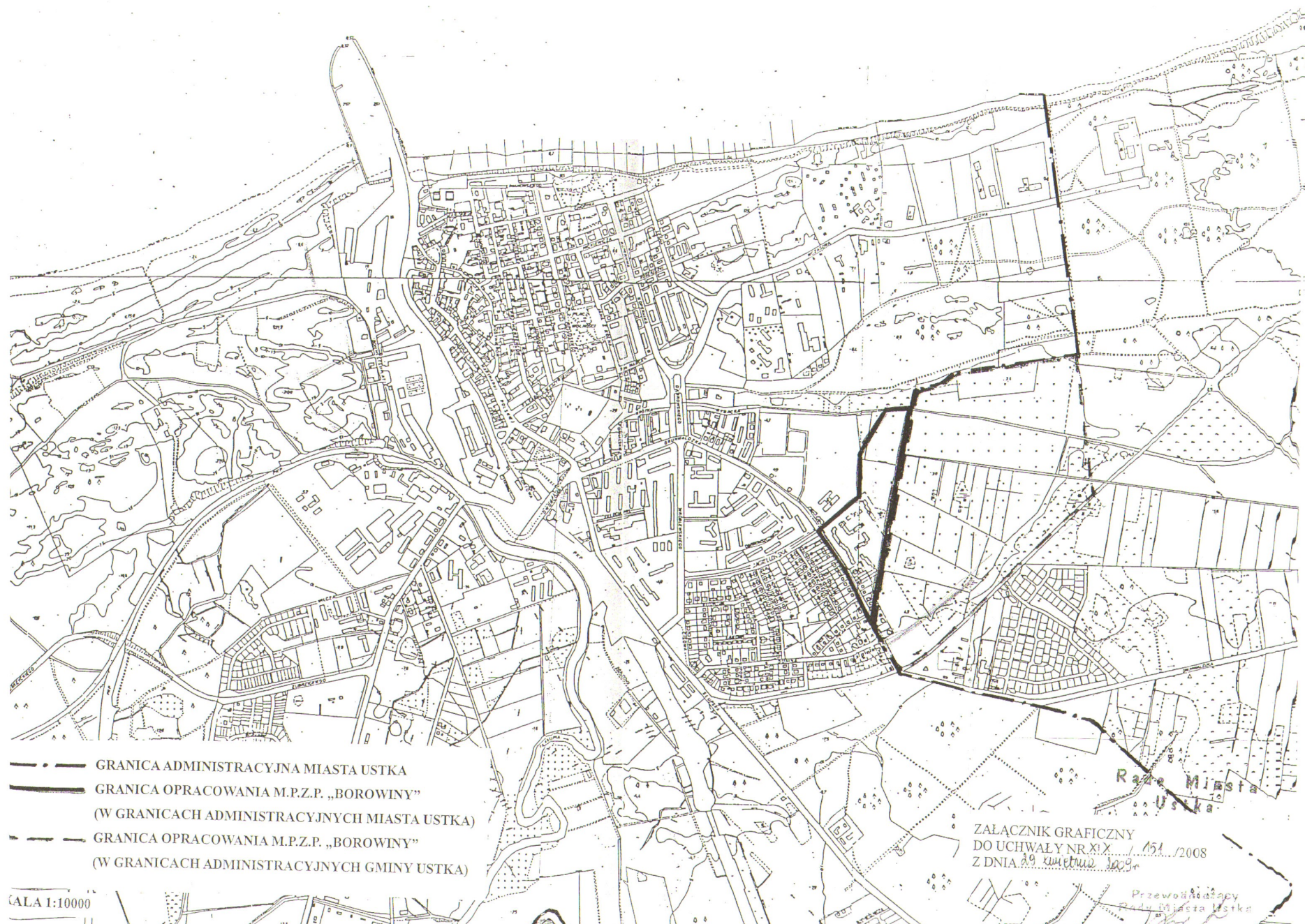
§ 5.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Ustka.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Ustka.

Przewodniczący
Rady Miasta Ustka

mgr inż. Adam Brzóska

Uchwała Nr XXXVIII / 305 / 2009

Rady Miasta Ustka

z dnia 24 września 2009r.

w sprawie : **zmiany uchwały Nr XIX/151/2008 Rady Miasta Ustka z dnia 29 kwietnia 2008 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pn. „BOROWINY” dla terenów w granicach administracyjnych miasta Ustka**

Na podstawie: art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)
art. 14 ust. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003vr. Nr 80, poz.717 z późn. zm.)

Rada Miasta Ustka uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Zmienia się granice terenu objętego sporządzeniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pn. „Borowiny” dla terenów w granicach administracyjnych miasta Ustka, określonego na załączniku graficznym do uchwały Nr XIX/151/2008 Rady Miasta Ustka z dnia 29 kwietnia 2008 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pn. „BOROWINY” dla terenów w granicach administracyjnych miasta Ustka.
2. Załącznik graficzny do uchwały Nr XIX/151/2008 Rady Miasta Ustka z dnia 29 kwietnia 2008 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pn. „BOROWINY” dla terenów w granicach administracyjnych miasta Ustka otrzymuje brzmienie określone w załączniku graficznym do niniejszej uchwały.

§ 2.

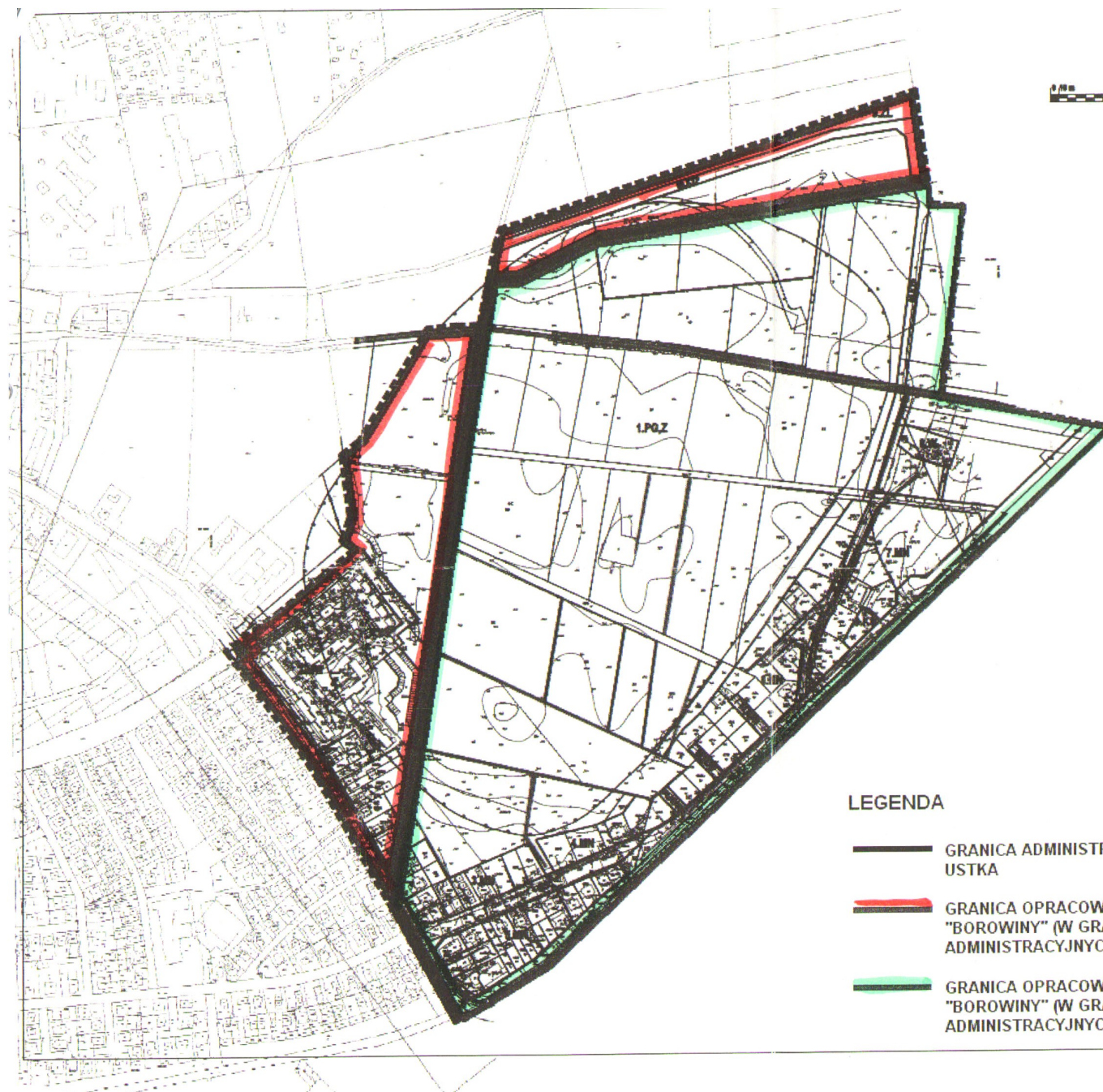
Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Ustka.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Ustka.

Przewodniczący Rady

/ - / Adam Brzóska

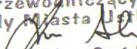

LEGENDA

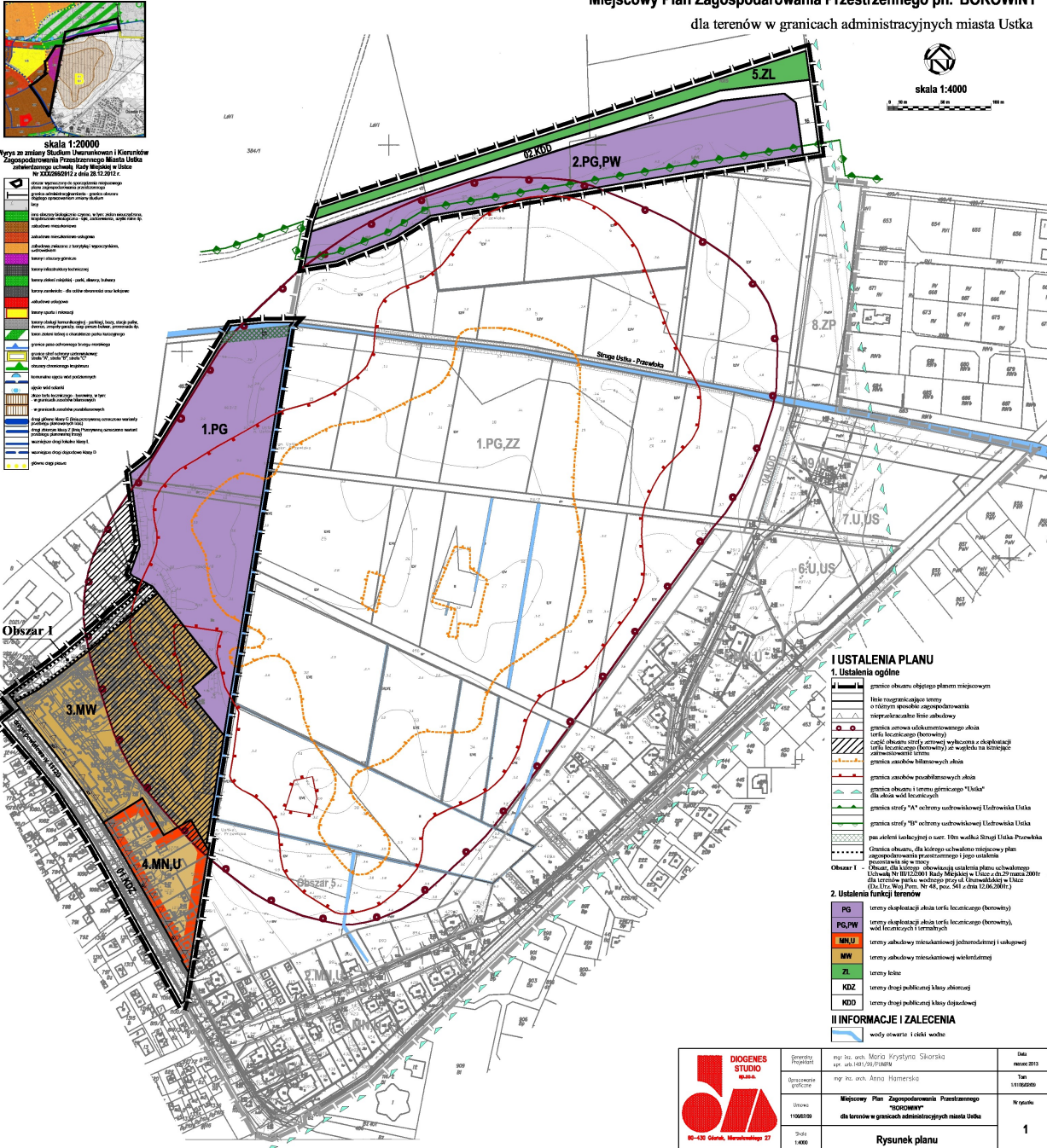
- GRANICA ADMINISTRACYJNA MIASTA USTKA
- GRANICA OPRACOWANIA M.P.Z.P. "BOROWINY" (W GRANICACH ADMINISTRACYJNYCH MIASTA USTKA)
- GRANICA OPRACOWANIA M.P.Z.P. "BOROWINY" (W GRANICACH ADMINISTRACYJNYCH GMINY USTKA)

ZALĄCZNIK GRAFICZNY
DO UCHWAŁY NR XXXVIII / 305 / 2009
RADY MIASTA USTKA
Z DNIA 24 WRZESNIA 2009 ROKU

Rada Miasta
Ustka

Przewodniczący
Rady Miasta Ustka

mgr inż. Adam Brzóska

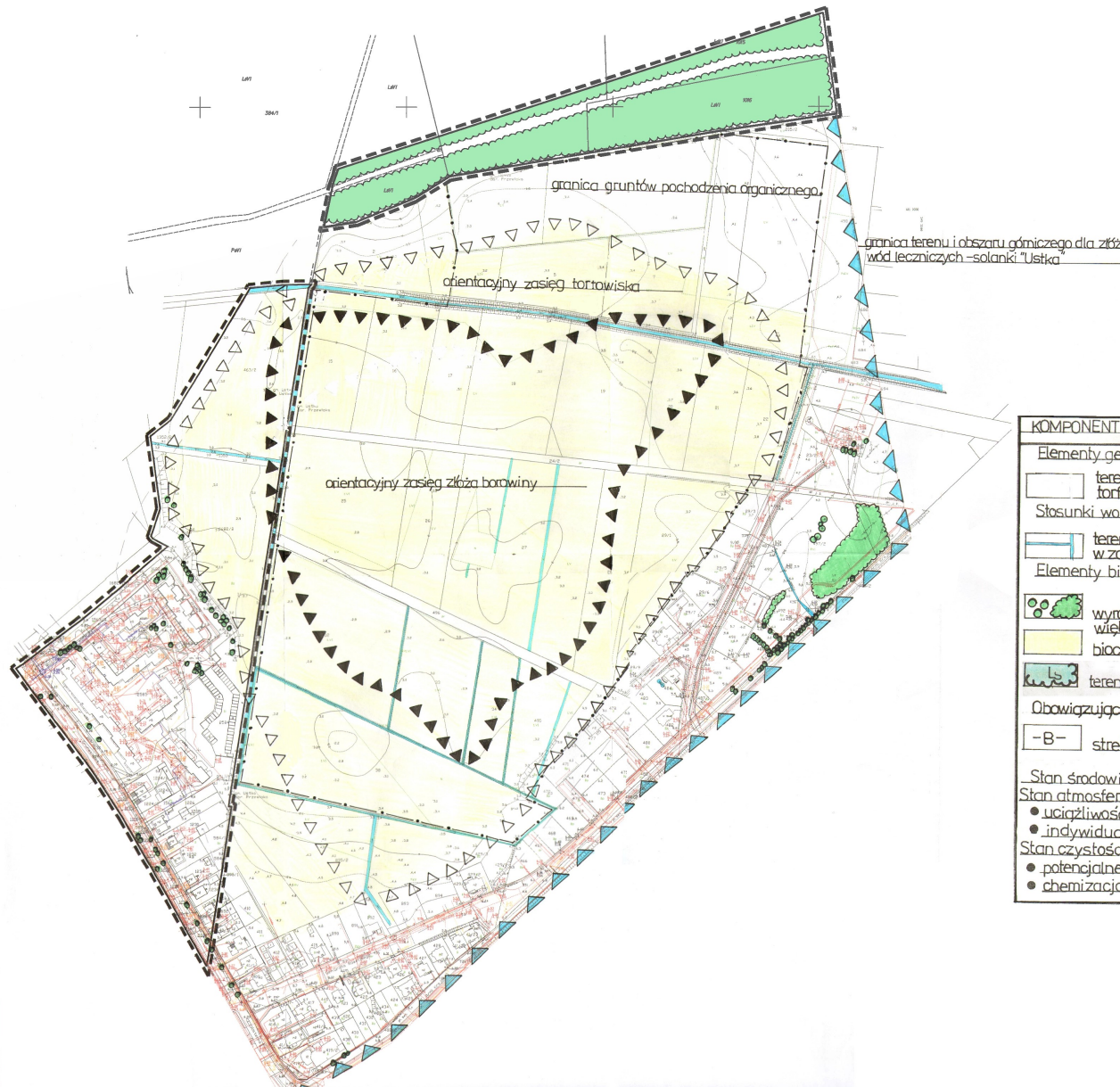
Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego pn. "BOROWINY"
dla terenów w granicach administracyjnych miasta Ustka

Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego pn. "BOROWINY"

Struktura środowiska przyrodniczego

dla terenów w granicach administracyjnych miasta Ustka

skala 1:4000

KOMPONENTY ŚRODOWISKA	POSTULOWANE FORMY OCHRONY
Elementy geomorfologiczne teren równiny akumulacji torowiskowej złoża borowiny Stosunki wodne teren odwadniany rowami melioracyjnymi w zasięgu terenu górniczego dla wód leczniczych solanki Ustka Elementy biotyczne wyróżniający się drzewostan, większe zakrzaczenia biocenozy terenów uwilgoconych tereny leśne Obowiązujące strefy ochrony -B- strefa ochrony uzdrowiskowej Stan środowiska Stan atmosfery – główne źródła zanieczyszczeń: • uciążliwości komunikacyjne • indywidualne paleniska Stan czystości wód powierzchniowych • potencjalne zanieczyszczenia ściekami i wodami opadowymi • chemizacja rolnictwa	• ustawowa ochrona obszaru górniczego Ustka i dla borowiny i terenu górniczego dla złóż torfu leczniczego • ustawowa ochrona obszaru i terenu górniczego dla złóż solanki Ustka • zachowanie • po zakończeniu eksploatacji w obszarze górnim Ustka i dla borowiny i terenu górniczego dla złóż torfu leczniczego – rekultywacja • obligatoryjne standardy zagospodarowania i ochrony środowiska • zieleni izolacyjna • ekologiczne źródła paliw • pełna kanalizacja gminy, podczyszczanie wód opad. • rolnictwo ekologiczne w gminie

 DIODENES STUDIO sp. z o.o. 80-430 Gdańsk, Morskiego 27	Główny Projektant	mgr inż. arch. Maria Krystyna Sikorska upr. arch./09/1948/M	Data marzec 2010
	Opracowanie graficzne	mgr inż. Urszula Adamus rozrządzonego Tworzenia Usług Publicznych w zakresie zagospodarowania środowiska przyrodniczego w planowaniu przestrzennym nr zwł. 289	Temat 11005289/PC
	Utwór 11005289	Wycięty Plan Zagospodarowania Przestrzennego "BOROWINY" dla terenów w granicach administracyjnych miasta Ustka	Nr projektu
	Skala 1:4000	Środowisko przyrodnicze i ekolizjografia	2